71STE JAARGANG No. 9201 | DONDERDAG 16 DECEMBER [illegible]

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

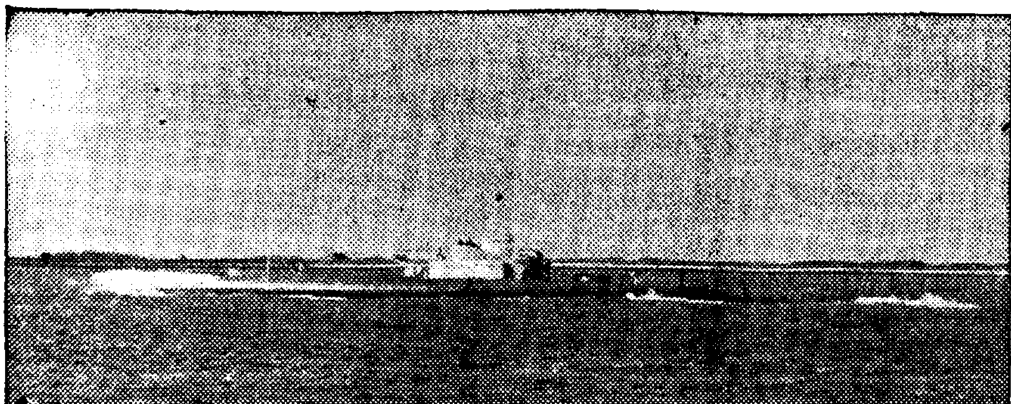
Hoofdredacteur: A. G. Jansen   Kantoor: Conscientiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858, Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50, Buitenland f 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

Twintig jaar geleden vloog de „Snip" van Amsterdam naar de Antillen

Nachtelijke ontmoeting op Atlantic tussen onderzeeer op wereldreis en Fokker-machine op oceaanvlucht

(BIJZONDERE CORRESPONDENTIE)

Het is kwart voor zeven in de avond, en nog helder licht. Op het zanderige vliegveld van Porto Praia op de Kaap-Verdische eilanden wordt een groot vliegtuig naar het begin van de startbaan gerold. Vier mannen in uniform, kleine figuurtjes op het uitgestrekte veld, stappen in. De motoren slaan aan, reffelen even, stoppen, worden dan opnieuw gestart. Het personeel van het vliegveld en een klein groepje autoriteiten wijkt terug. Hoog warrelt het stof nu op onder het geweld van de drie schroeven. De autoriteiten wuiven. Dan begint het grote vliegtuig over het veld te taxiën. Lang, zolang als alleen maar het geval is bij een tot zijn maximumlaadvermogen volgestuwd vliegtuig, blijft de machine aan de grond. Dan, als de rand van het vliegveld bijna is bereikt, verheft de blauwe Fokker F-18 zich langzaam in de lucht. Het is kwart over zeven in de avond van de 19e December 1934. De moeilijkste en langste etappe van de Oceaanvlucht van Hondong, Van Balkom, Stolk en Van der Molen naar Suriname en de Antillen is begonnen.



De in de tweede wereldoorlog helaas ondergegane Nederlandse onderzeeër K-18, die door radiopeilingen de „Snip" behulpzaam was bij haar grote oversteek van de Kaap-Verdische eilanden naar Paramaribo.

Herinneringen aan een pioniersdaad

Enkele dagen tevoren, in de nacht van de veertiende op de vijftiende December, was de „Snip" onder weinig **goeds belovende omstandigheden van Schiphol bij Amsterdam vertrokken.** Stormvlagen rukten aan het vliegtuig, terwijl het gereed gemaakt werd voor de vlucht, en regen gutste tegen de ruiten van de cabine. Reeds bij de start bleek het vliegtuig nauwelijks in de juiste koers gehouden te kunnen worden. En eenmaal in de lucht werd het nog veel erger. Op zevenhonderd meter hoogte regende het zó hard, dat het leek, of het hemelwater met emmers over het vliegtuig uitgegoten werd. Op tweeduizend meter ontmoette het toestel nog steeds zware regenvlagen, op drieduizend meter vloog het door hevige sneeuwbuien. Nog hoger steeg de zwaar beladen „Snip". Op vierduizend meter had de bemanning geen last meer van de regen, maar in plaats daarvan deed zich de gevaarlijke ijsafzetting op de vleugels voor. Tot Marseille moest de „Snip" telkens stijgen en weer tot geringer hoogte dalen.

Dat was de eerste etappe geweest. De volgende trajecten hadden nauwelijks minder moeilijkheden geboden. Wegens zware regenval kon in Casablanca in Noord-Afrika niet geland en moest Alicante in Spanje worden aangedaan. Nadat het weer iets was opgeklaard, vloog de „Snip" van Alicante naar Casablanca, vanwaar het vliegtuig overstak naar de Kaap-Verdische eilanden. De landing op Porto Praia was moeilijk geweest door zandstormen. Maar zij was gelukt, het vliegtuig was geheel nagekeken en nu vlogen commandant J. J. Hondong en zijn tweede bestuurder J. J. van Balkom, marconist S. van der Molen en mecaniciën L. B. Stolk over de Zuidelijke Atlantische Oceaan Paramaribo tegemoet.

Ergens op de route, die het vliegtuig neemt, wacht, volgens afspraak, de Nederlandse onderzeeër K-18, zelf op wereldreis, die de „Snip" haar juiste positie op zal geven. Nog meer naar de Zuid-Amerikaanse kust toe varen de „Van Rensselaer" en de „Stuyvesant" van de K.N.S.M., die de Nederlandse Fokker radiografisch verder zullen loodsen.

Maar reeds een half uur na de start van de „Snip" lijkt het er op, of het toestel het zonder radiocontact met de wachtende schepen zal moeten stellen. Van der Molen deelt mede, dat de radio defect is. „Doorvliegen" zegt Hondong.

Verbinding met K-18

De zon zinkt weg achter de kim. Het water van de Oceaan, diep onder de vliegers, wordt donkergroen, dan bijna zwart en even later is het niet meer te zien. Nog steeds is de radio kapot. Maar enige uren later, om 9.10 in de avond, is er weer verbinding en de K-18 meldt zich. De vlieghoogte bedraagt zevenhonderd meter. De verbinding met de K-18 functionneert prachtig. Geregeld worden peilingen opgegeven. 's Nachts om half één moet de „Snip" zich vlak bij de onderzeeër bevinden. Van der Molen vraagt, of de wacht op de K-18 de lichten van het vliegtuig nog niet ziet. Hij verzoekt de onderzeeër te seinen, als men aan boord het geluid van de motoren van **de „Snip" hoort.**

Om 12.42 seint de marconist van de duikboot: „Iedereen holt naar dek. Vermoedelijk worden uw motoren gehoord." En onmiddellijk daarop: „Zij zien u, ik ga ook even kijken."

De merkwaardige ontmoeting duurt slechts kort. Op het smalle dek van de onderzeeër zien matrozen en officieren hoe de boordlichten van een vliegtuig snel in Zuidwestelijke richting verdwijnen. Langzaam sterft het gezoem der motoren weg.

Motoren slaan af

Het gezoem der motoren. Kort na de ontmoeting met de K-18, om twintig minuten over enen in de nacht, schrijft Hondong in zijn logboek:

„Krijg bericht: radio weer defect. Verzoek Stolk om de marconist te helpen op te sporen. Zit alleen voor en zie van alle motoren benzinedruk weglopen en direct daarna lopen motoren terug tot ralenti.... Onderwijl ik Stolk riep, overgeschakeld op vleugeltanks. Na kalm planeren tot vijfhonderd meter, kwam benzinedruk weer op en pakten de motoren weer. Onderwijl was Stolk naar voren gekomen en druk opgepompt.

De oorzaak van dit teruglopen moet gezocht worden in het openen en sluiten van het rechternavigatieluik door onderdruk op cabinetanks. Weer geklommen naar zevenhonderdvijftig meter. Stolk weer verzocht hulp aan Van der Molen te verlenen. Van Balkom tracht nog steeds sterbestek te krijgen. Driftmeten gaat nog steeds door gaten in het wolkendek."

Het zijn slechts enkele regels in het logboek. Maar had de piloot van de „Snip" iets minder tegenwoordigheid van geest getoond, waren de motoren niet zo spoedig weer aangeslagen, dan had de Kerstvlucht van de „Snip" op dat ogenblik een ontijdig einde gevonden in de golven van de Zuidelijke Atlantische Oceaan.

In de loop van de nacht wordt het weer slechter. De „Stuyvesant" komt nu door en geeft peilingen. Uur na uur verloopt. Nu en dan vliegt de „Snip" door zware regenbuien. Het wordt licht, maar een zonbestek kan niet genomen worden, omdat het te bewolkt is. Maar dan komt het grote ogenblik.

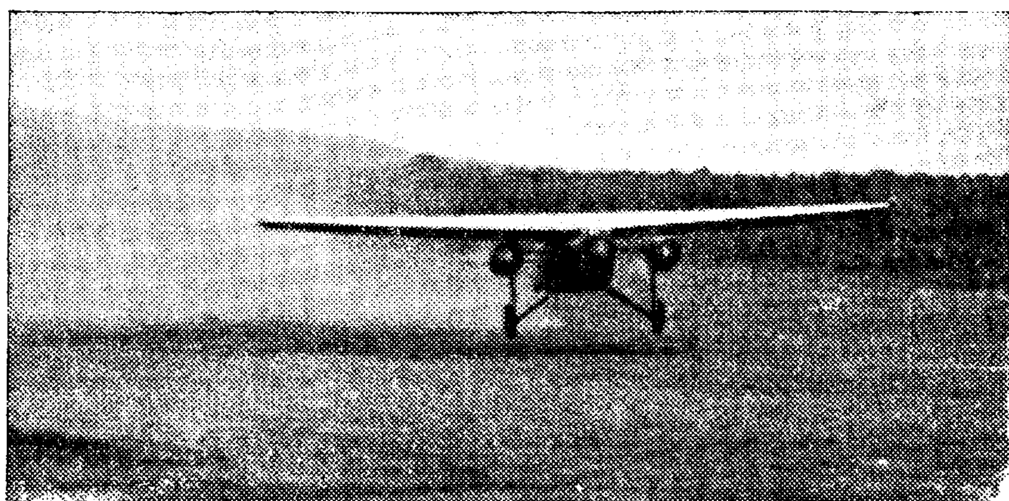
„Kust bereikt"

Om 10.25 in de ochtend meldt de „Snip" aan de „K-18", de „Stuyvesant" en de „Van Rensselaer": „Kust bereikt, dank voor de hulpverlening, geef bericht door naar Porto Praia". Tegen tienen wordt Cayenne gepasseerd en om 12.50 uur landt de „Snip" op het vliegveld de Zanderij bij Paramaribo, dat door enkele enthousiasten onmiddellijk na de landing wordt omgedoopt in „Sniphol".

Velen zullen zich het enthousiasme van de „Snip" in Paramaribo en later op Hato nog herinneren. De eerste rechtstreekse vlucht van Nederland naar Suriname en de Antillen was geslaagd! Wel zou het nog tot 1946 duren, vóór de Antillen hun vaste verbinding met West-Europa kregen. Maar de komst van de „Snip" luidde desondanks een geheel nieuwe fase in de geschiedenis van het verkeer in de Caribbean in. Zeer kort na de aankomst van de „Snip" werd namelijk het binnenkort jubilerende Caraibische bedrijf van de K.L.M. opgericht, dat het gehele reiswezen in dit deel van de wereld grondig heeft gewijzigd, en dat thans met een vloot van snelle en comfortabele vliegtuigen niet alleen de Nederlandse Antillen en Suriname met Noord- en Midden-Amerika verbindt, maar ook eilanden van de Grote en Kleine Antillen onderling dichter bij elkaar heeft gebracht dan men ooit had kunnen denken, dat zij nog eens zouden komen.

De „Snip" is in 1946, na jarenlange trouwe dienst in West-Indië, zoals bekend, naar het museum overgebracht Van der Molen en Stolk hebben het KLM-bedrijf verlaten, maar de beide piloten, Hondong en Van Balkom, bekleden belangrijke functies bij de gronddienst van de K.L.M. in Nederland.

> Op 22 December a.s. is het precies 20 jaar geleden, dat het KLM-vliegtuig „De Snip" vanuit Nederland op Hato landde. De luchtverbinding Nederland-Nederlandse Antillen was hiermede een feit.



De K.L.M.-machine „Snip", een driemotorige Fokker F-18, waarmee de eerste K.L.M.-vlucht van Nederland naar Suriname en de Antillen werd gemaakt, bij een tussenlanding op het vliegveld van La Guayra in Venezuela.

VOORLOPIG RAPPORT

Willemstad. — Het Bestuurscollege deelde mede, dat de heer Kiés, havendeskundige, die opdracht heeft gekregen een studie te maken van de exploitatie-mogelijkheden van de nieuwe haven, een voorlopig rapport heeft ingediend. Omtrent de inhoud van bedoeld rapport kon het Bestuurscollege geen verdere mededelingen verstrekken.

New York. De Wereldgezondheidsorganisatie gaat in Amerika de strijd aanbinden tegen de moeraskoorts. Als alle regeringen medewerken, kan de ziekte in minder dan vijf jaar geheel worden bezworen.

De bevestiging van het Statuut

Delegaties bijeen op feestelijk diner in Amsterdamse Paleis

Surinaams Verbond betuigt Koningin trouw en aanhankelijkheid

N. Y. Herald Tribune groet St. Eustatius, dat souvereiniteit van V.S. het eerst erkende

's-Gravenhage. — Gisteravond hebben H.M. de koningin en Z.K.H. de prins een diner aangeboden aan de delegaties der drie Rijksdelen, welke zich momenteel ter bijwoning van de plechtigheid der bevestiging van het Statuut in Nederalnd bevinden. In de Troonzaal van het paleis te Amsterdam was een bloemversiering aangebracht van chrysanten. De muziek werd verzorgd door het strijkje van de marinierskapel onder leiding van kapitein Nieuwland.

Aan het diner zaten voorts aan de **ministers Drees, Beel, Luns, Donker,** Kernkamp, de staatssecretaris van marine, vice-admiraal Moorman, de vice-president van de Raad van State, de voorzitters van de Eerste en Tweede Kamer en verschillende bij het overleg met de West betrokken Kamerleden, de president en de procureur-generaal van de Hoge Raad, de minister van Staat mr Van Schaik, mr Blom, regeringscommissaris voor Indonesische aangelegenheden bij het departement van buitenlandse zaken, mr W. H. van Helsdingen, raadadviseur bij het departement van overzeese Rijksdelen, en mr Van der Peijl, oud-secrtaris-generaal van de R.T.C. Van de hofhouding waren o.a. aanwezig de grootmeesteres, de opperceremoniemeester, de chef van het militaire huis, de opperhofmaarschalk en de opperstalmeester. Het menu zag er als volgt uit: koud kreeftengerecht, champignonsoep, gestoofde zeetong met oesters, gebraden reerug met diverse groenten, sinaasappelijs met gebak, vruchten.

's Avonds droeg Hare Majesteit dezelfde robe als bij de plechtigheid in de Ridderzaal. De prins was eveneens in het groottenue van luitenant-admiraal der Koninklijke Marine.

Het Surinaams Verbond te Amsterdam heeft aan Hare Majesteit de Koningin een telegram gezonden, waarbij het op deze historische dag eerbiedig gevoelens van trouw en aanhankelijkheid betuigt. Het telegram uit de innige wens, dat het Statuut zal strekken tot heil van alle Rijksdelen tot in lengte van dagen onder gezegende leiding van het geëerbiedigd vorstenhuis.

Het verbond stuurde eveneens een telegram aan de heer Currie, waarin de regeringsraad, de Staten en de bevolking van Suriname worden geluk gewenst met de grote historische dag. Het hoopt vurig, dat het Statuut zal strekken tot heil van „ons geliefd vaderland".

Beide telegrammen waren ondertekend door de heren Simons (voorzitter) en Gulje (secretaris).

De New York Times wenst in een redactioneel hoofdartikel in de editie van heden Suriname en de Nederlandse Antillen geluk met het verkrijgen van de autonome status.

„Dit is een van de meest belangrijke ontwikkelingen in de geschiedenis van de wijzigingen der vroegere koloniale bestuursvormen. De Verenigde Staten stellen bijzonder veel belang in deze ontwikkeling omdat de gebieden van strategische betekenis zijn; Suriname is een belangrijke bron van bauxiet; de Nederlandse Antillen hebben olieraffinaderijen.

Van veel groter belang is de groei van de politieke instellingen, die een goede kans vinden in de instemming van de betrokken gebieden.

Zij zullen hulp nodig hebben van de Verenigde Staten en ongetwijfeld meer daarvan gaan ontvangen. Wij geloven dat wij de voordelen die daaruit zullen voortvloeien zullen delen" — aldus het blad.

The NY Herald Tribune schrijft eveneens een artikel over de nieuwe status en groet St. Eustatius, waarbij het blad herinnert aan de groet die dit eiland op 16 November 1776 bracht aan het Amerikaanse schip „Andrea Doria" dat de eerste buitenlandse erkenning was van de souvereiniteit van de Verenigde Staten.

WATERRESERVES VOLDOENDE

Willemstad. — De waterval op ons eiland en vooral de Hazel-voorraad heeft veel goed gedaan. Want de waterreserves zijnnu zó groot geworden, dat het Bestuurscollege geen duur water meer van deC PIM behoeft te kopen, teneinde de drinkwatervoorziening op peil te houden.

Voor wat betreft de schade, die Hazel heeft aangebracht, werd medegedeeld, dat deze op ƒ 90.000.— gesteld wordt.

Nuchtere feiten

Willemstad. — Het is wel eens niet prettig om nuchtere feiten te constateren. Toch willen wij dit eens doen. Een onzer redacteuren heeft gisteren meerdere burgers van onze nieuw-autonome gemeenschap langs zijn neus af gevraagd, waarom er op alle openbare en enkele particuliere gebouwen gevlagd werden. De antwoorden varieerden van: verjaardag Koningin, verjaardag Prins Bernhard tot die van de Gouverneur. De betekenis van de dag van gisteren is velen ontgaan. Zo werd in de gisteren gehouden Arubaanse Eilandsvergadering bijvoorbeeld met geen enkel woord over de historische Statuutbevestigingsplechtigheid gerept. De „algemene" vreugde in de Nederlandse Antillen om de bevestiging van het Statuut is werkelijk niet zo groot geweest als men in Nederland heeft gedacht

Eilandsbegroting 1955 dit jaar niet gereed

Willemstad. — De eilandsbegroting 1955 kan dit jaar niet meer in het openbaar behandeld worden. Momenteel zijn de afdelingen van de Eilandsraad bezig met de begroting Voor nieuwjaar zal de Raad wel in openbare zitting bijeenkomen teneinde de 2de suppletoire begroting 1954 vast te stellen.

Herdenking van Bolivar's sterven

Willemstad. — Ter gelegenheid van de 124e jaardag van het overlijden van Simón Bolivar, zal de WelEd. Heer Vitelio Reyes, lid van het Nationaal Congres van Venezuela, de gast zijn van de Sociedad Bolivariana op Curaçao en vandaag om 20.30 uur in het gebouw van de Sociedad een rede houden in het Spaans over de „Betekenis van Bolivar voor Amerika". Bovendien voert deze zelfde spreker kort het woord bij een kranslegging door de Consul-Generaal van Venezuela, Señor Regulo Fermin Bermudez, aan de voet van het standbeeld van Bolivar op Vrijdag 17 December 16.30 uur.

Anthonie Donker vertrekt 23 December naar Antillen

Ook tournee naar Suriname staat op het program

(Eigen bericht)

De bekende Nederlandse letterkundige, prof dr N.A. Donkersloot, als dichter beter bekend onder zijn pseudoniem Anthonie Donker, zal op 23 December a.s. met het m.s. "Willemstad" van de K.N.S.M. uit Amsterdam scheep gaan naar de Nederlandse Antillen, waar hij (zoals wij reeds meldden,) een serie voordrachten zal houden. Op 25 Januari vertrekt hij van Willemstad voor een tournee naar Suriname. Aan boord van de "Willemstad" hoopt de dichter-hoogleraar, die vergezeld zal zijn door zijn echtgenote, rustig aan de voorbereiding van zijn lezingen te kunnen werken.

Professor Nicolaas, Anthonie Donkersloot werd op 8 September 1902 te Rotterdam geboren. Als dichter koos hij het pseudoniem Anthonie Donker en behoorde hij reeds op jeugdige leeftijd tot de groep der „onafhankelijken", d.w.z. noch tot de katholieke noch tot de christelijke groep van jonge dichters, die elkaar in 1924 vonden in „De Vrije Bladen". Toch heeft Donker slechts korte tijd tot deze „strijders tegen het aftandse, tegen aestheticisme in kunst en critiek, tegen epigonisme alom" behoord, omdat hij een minder agressieve, minder „moderne" persoonlijkheid was dan Menno ter Braak, Marsman of Du Perron. Daartegenover bezit hij meer gevoel voor verhoudingen, meer besef voor traditie en een sterkere neiging om objectief waar te nemen.

In dezelfde periode als de dichter Nijhoff begon Anthonie Donker een reactie in te zetten tegen de geest en de vorm van de poëzie, die na de eerste wereldoorlog inderdaad tot verwildering leidde. Zijn aesthetische bezinning was tevens een menselijke bezinning en zo kon hij een bemiddelende figuur worden, mede door zijn beminnelijke aard.

Vroege erkenning

In zijn „Cristisch Bulletin", dat in 1930 was opgericht, trachtte hij de critici van diverse pluimage tezamen te brengen. Hij kwam spoedig tot rijpheid en de zeer vroege erkenning, die hij vond, heeft zijn toenadering tot de traditie verhaast, zodat hij als het ware de belichaming werd van de „Dubbele Reactie": de terugkeer van het avontuur en de proefneming, naar de beproefde uitingsvorm en de beproefde gevoelens. Sedert 1930 kon Donker gelden als de vertegenwoordiger van de vrijzinnige en idealistische groep rondom het maandblad „De Stem", dat hij van 1937 tot eind 1941 redigeerde, tezamen met dr Dirk Coster.

De aanslag op de grondbeginselen van de verantwoordelijke mens bracht hem tijdens de tweede wereldoorlog in conflict met de bezetter, waardoor hij zich na een gevangenschap van een half jaar te Scheveningen en St Michielsgestel, de drie laatste jaren van de oorlog schuil moest houden.

Na de bevrijding werd hij lid van de S.D.A.P., en vervolgens van de Partij van de Arbeid, voor welke partij hij in de Eerste Kamer begrip voor cultuurpolitiek probeerde aan te kweken, zoals hij het zelf autobiografisch heeft uitgedrukt.

Behalve poëzie, critieken en essay's heeft professor Donkersloot een roman geschreven: „Schaduw der Bergen" over het leven van de longzieken in Davos, Zwitserland. Door een ernstige longaandoening, opgelopen in jongenskampen, heeft hijzelf gedurende geruime tijd in Zwitserland gekuurd en later, na zijn promotie, was hij zes jaar leraar aan het internationale Lyceum Alpinum in Zuoz.

Op een vraag van één onzer medewerkers in Nederland deelde prof. Donkersloot mede, dat hij nooit eerder op de Antillen of in Suriname is geweest. Wel vertoefde hij in 1936 ter gelegenheid van een P.E.N.-congres in Zuid-Amerika, terwijl hij na de oorlog Zuid-Afrika heeft bezocht.



Anthonie Donker (de Nederlandse hoogleraar-dichter prof. dr. N.A. Donkersloot)

Paraguay tegen Curacao op 23 December

Willemstad. — Er valt binnenkort weer te genieten van een echte interland-wedstrijd. Op Donderdag 23 September as. komt Paraguay op Curaçao een wedstrijd spelen tegen het Curaçaose Bondselftal. In het Paraguese elftal zitten niet minder dan negen internationals, die deel uitmaken van het sterke Paraguese nationale elftal.

Van Gogh schilderijen onderweg

's-Gravenhage. — Hedenochtend vertrok per K.L.M. naar Curaçao ir V. W. van Gogh. Met hetzelfde toestel worden vervoerd 30 schilderijen van zijn oom, een deel van het bezit der „Van Gogh-stichting". Ir Van Gogh is voornemens deze werken ook in enkele steden van de Verenigde Staten te exposeren, o.a. in Miami en New Orleans.

> **Recht tot 't hart**
>
> — Ik ben het oneens met ieder woord dat U zegt en ik zal tot het laatst strijden voor Uw recht om het te zeggen (Voltaire).

ESSO schenkt gedichten aan relaties

Bundeltje van hedendaagse dichters

Willemstad. — De maatschappij Esso Nederland N.V. te 's-Gravenhage heeft de uitgever A. A. M. Stols opdracht gegeven om een bloemlezing samen te stellen, welke zij ter gelegenheid van de as. jaarwisseling aan haar relaties zal toezenden. Esso wil op deze wijze een bijdrage leveren tot een verspreiding op ruime schaal van Nederlandse gedichten. De dichters ontvingen voor hun medewerking een honorarium, dat aanmerkelijk hoger is dan gewoonlijk voor bloemlezingen wordt uitgekeerd.

De bloemlezing heet „Dichters omnibus". Zij heeft een oplaag van 12.000 stuks en wordt toegezonden aan zakenlieden, industriëlen, ambtenaren en particulieren, waarmede Esso Nederland relaties onderhoud. Hoewel men zich terdege bewust is, dat vele ontvangers zelden gedichten lezen, wordt gehoopt, dat het bezit van de bundel allicht tot lezen zal brengen. Of anders vertrouwt men, dat het boekje tenminste aan een geïnteresseerde zal worden geschonken, en zo het doel toch nog wordt bereikt.

Het ligt voor de hand, dat Esso Nederland met belangstelling afwacht hoe deze eerste poging zal worden ontvangen. Indien een goede ontvangst mocht blijken, is er een gerede kans op herhaling.

De uitgever heeft zich bij zijn keuze laten leiden door de overweging, dat het bundeltje bestemd was voor lezers, waarvan sommigen zich misschien zelden tot het lezen van gedichten zetten. Daarom heeft hij gedichten gekozen, die direct „aanspreken" en zonder al te veel moeite tot de lezer kunnen dóórdringen. Op de eerste plaats heeft hij werk gekozen van dichters wier naam ook buiten letterkundige kringen bekend zal zijn; daarbij heeft hij steeds getracht een goed gedicht te kiezen. Inderdaad zijn J. C. Bloem, Adriaan Roland Holst, J. Greshof, J. W. F. Werumeus Buning, Victor E. van Vriesland, M. Nijhoff, J. Slauerhoff, H. Marsman, E. du Perron, Jan Campert, Ed. Hoornik, Bertus Aafjes, Jan Engelman en ook Lucebert met nog een aantal andere dichters goed vertegenwoordigd. Men kan het eenvoudige maar smaakvol uitgevoerde boekwerkje alleen maar bewonderen en van harte alle succes toewensen.

Een van de bekwaamste E.H.B.O.-ers

Sergt. Juancho Martina vijftien jaar bij het Roode Kruis

Willemstad. — Het is a.s. Maandag precies vijftien jaar geleden dat een jongeman, met een gulle lach op zijn gelaat en een opgewekt humeur, zich als lid meldde bij de toenmalige Transport Colonne van het Nederlandse Roode Kruis, afd. Curaçao. Nu is het de Colonne Roode Kruis Korps. Vijftien jaar lang heeft deze jongeman zijn krachten gegeven voor het Roode Kruiswerk en hij heeft zich de naam „een van de (weinige) beste EHBO-ers op de weg" verworven. Reeds in 1942 trad Juancho in vaste dienst, tevoren was hij vrijwilliger. Een dag zoals a.s. Maandag kan niet onopgemerkt voorbij gaan. In een exclusief interview, dat wij Juancho Martina afnamen, vertelde deze ze het een en ander over zijn vijftienjarige diensttijd. Hierbij herdacht Juancho met weemoed en dankbaarheid wijlen Luitenant Piet Rietkerk, waarvan Juancho heel wat heeft geleerd. Het was een goede Roode Kruisman, die waard is anderen ten voorbeeld te worden gesteld.

Toegewijd lid

Juancho's eerste werkzaamheden zijn geweest het verlenen van hulp bij straat-ongevallen, ongevallen tijdens voetbalwedstrijden, feria's etc. In 1942 kreeg de Colonne Roode Kruis de beschikking over een speedboot, speciaal voor het verlenen van hulp bij de tankers welke buitengaats werden getorpedeerd. Deze speedboot bleek een zeer nuttig bezit voor de toenmalige Transportcolonne en het Roode Kruiswerk. Juancho merkte zuchtend op, toen hij over deze speedboot aan het vertellen was, dat het zo jammer is dat juist thans, nu de Colonne zo is gegroeid en uigebreid, de speedboot er niet meer is. Immers, deze is op dit eiland een noodzakelijk bezit, denkt maar eens aan de reeds vermiste vissersbootjes, of in nood verkerende barkjes.

In en na oorlogstijd is ook op andere manieren hulp verleend. Ouden van dagen werden naar de kerk gebracht, feria's georganiseerd etc. Toentertijd had de Colonne twee ambulances.

Van 6 tot 12 Augustus werkte Juancho, tezamen met een aantal andere helpers in Santo Domingo, waar een aardbeving had plaatsgevonden en dientengevolge hulp was gevraagd. Op 30 October 1948 ging de Sergt. Martina mee met een expeditie naar Bonaire, waar het schip „Kralendijk" was vergaan. In October 1953 begeleide Martina vijf patiënten naar Suriname, tezamen met twee doktoren en een oppasser.

Gedurende de vijftien jaar, dat Juancho voor het Roode Kruis werkte, heeft hij zich ontwikkeld tot een van de beste Roode Kruis mensen op de weg. „Nooit heb ik er spijt van gehad, bij het Roode Kruis in dienst te zijn gegaan", vertelde hij ons, „Je gaat de belangrijkheid van het Roode Kruis goed begrijpen, en het Roode Kruis is belangrijk." Sergeant Martina heeft in de 15 jaar, dat hij nu bij het Roode Kruis werkt, 11 commandanten meegemaakt. De laatste is Dr. Allaart, die veel heeft gedaan voor het Roode Kruis en nog steeds doet. „Het is door zijn enthousiaste en goede leiding, dat de Colonne de laatste jaren zo goed vooruit is gegaan. Ik hoop dat Dr. Allaart nog lang onze commandant mag zijn. Ik ben trots, dat ik onder hem mag dienen", aldus vertelde Juancho ons. Sergeant J.A. Martina is onderscheiden met het **Oorlogsherinneringskruis**, en de **Roode Kruis Medaille** van 10 jaar trouwe dienst.

......vijftien jaar actief......

Ter gelegenheid van de grote gebeurtenis, geeft Juancho Martina a.s. Maandagavond een kleine receptie, waarbij het Bestuur van het Roode Kruis te Curacao is uitgenodigd.

De „Amigoe di Curacao" biedt de symphatieke Sergt. Martina haar hartelijkste gelukwensen aan en wij hopen dat Juancho nog vele jaren voor het Roode Kruis mag werken.

Eilandsdienaren twee halve dagen vrij

Willemstad. — Zoals wij reeds meldden heeft de directie van de CPIM aan haar werknemers op 24 en 31 December — voor zo ver de dienst sulks toelaat — een halve dag vrij gegeven. In navolging hiervan heeft ook het Eilandsbestuur aan de eilandsdienaren op deze dagen een halve dag vrijstelling van dienst verleend teneinde hen de gelegenheid te bieden op deze dagen hun inkopen te verzorgen. Ook de Landsdienaren krijgen een halve dag vrij.

J.P.F. zendt Statuten-telegram

Willemtsad. — Het JPF-bestuur heeft een telegram verzonden aan: H.M. de Koningin, Minister president Drees, Minister president Currie, Minister president Jonckheer, de Gouverneur van Suriname als Hoofd der Surinaamse Landsregering, terwijl het in een brief werd gericht aan de Gouverneur van de Nederlandse Antillen, als hoofd der Landsregering. De tekst van bedoeld telegram luidt als volgt:

„Spreken namens Surinaamse gemeenschap op Nederlandse „Antillen vreugde uit bij bevestiging Statuut Koninkrijk en de verwachting, dat dit moge leiden tot verdere bloei alle rijksdelen.

Reprise Curaçaose films in Cultuurcentrum

Willemstad. — Het was een goede gedachte van de Filmdienst van het Eilandgebied Curaçao om het aardige programma, waarmede deze dienst vorige week de geregelde bezoekers van de filmavonden in het Cultuurcentrum verraste, nog eens af te draaien. Daardoor konden allen, die dit programma gemist hadden, er alsnog van kennisnemen. Er waren gisteravond dan ook heel wat kijkers in de intieme patio van het centrum verzameld om de „Hazel"-film, „Music and dances of Curaçao", de Coromotofilm, enkele aardige op Curaçao vervaardigde en over Curaçao handelende eenacters alsmede „Curaçao oud en nieuw" en het Nederlands Nieuws te komen zien.

Een verheugende belangstelling en een aanwijzing voor de organisatoren van dergelijke filmavonden, op welke wijze zij daarmede moeten doorgaan.

Deskundigen naar Curacao

Willemstad. — Het Bestuurscollege deelt mede, dat binnenkort het bezoek verwacht kan worden van ir. Vos, directeur van het Gemeentelijk Energie Bedrijf te Amsterdam en van de heer IJsselmuiden, technisch adviseur van de „Maatschappij Nederland". Beide deskundigen komen hier i.v.m. het nieuwe distillatieplan Stuivenberg.

De heer Vos zal de electrische zijde en de heer IJsselmuiden de waterkundige problemen van het voorstel Stuivenberg bestuderen.

Gelijk wij reeds eerder berichtten kost dit plan Stuivenberg ruim 9 millioen gulden en het Bestuurscollege wil, alvorens de Raad omtrent een zo'n kostbaar waterwinnings procedure te benaderen, dit plan aan alle kanten belichten. Gezaghebber Gorsira zal van zijn verblijf in Nederland gebruik maken om terzake contact met de deskundigen op te nemen.

School sportdag

Suffisant. — Vandaag is het sportfeest voor de leerlingen van de Lauferschool, Xaveriuscollege en de Marnixschool, want zij zullen elkaar vandaag in het Suffisantstadion in het Sportpark ontmoeten.

Een geslaagd feest belooft het bij voorbaat te worden, indien men het enthousiasme, waarmede de leerlingen de kleuren van hun school zullen verdedigen, als maatstaf neemt. Het Departement van Volksontwikkeling heeft een fraaie wisselbeker ter beschikking gesteld voor de kampioenen.

Vanochtend werd begonnen met de selectiewedstrijden en er werd op de nummers 60 en 80 meter hardlopen, hoog- en verspringen, balwerpen felle strijd geleverd.

Deze sportdag is een gelukkig initiatief van het Hoofd van de Laufferschool, de heer H. S. L. Connor, die de organisatie van deze sportdag van en voor de schooljeugd in handen heeft. Gebroken is met de traditionele picnicparty, men heeft het spel en de gezonde athletiek als basis genomen voor een dag van boeiende afwisseling en gezonde sportieve wedijver.

Bewoners van Batipanjastraat klagen

Willemstad. — De bewoners van de Batipanjestraat zijn bij ons hun leed komen uitstorten. Het blijkt namelijk, dat in genoemde straat een publieke toiletgelegenheid is gebouwd, maar deze produceert een ondraag'lijke stank, zodat het niet meer uit te houden is. Het ware aan te bevelen eer onderzoek te doen instellen naar deze klacht.

Jeugdwedstrijden te Rust en Burgh

Rust en Burgh. — Ter gelegenheid van de opening van de nieuwe baden kleedlokalen van het zwembad Rust en Burgh, organiseert de zwemafdeling van Sportclub Asiento Zatermiddag wedstrijden in snelzwemmen en schoonspringen, waarbij de Asiento- en Robben-jeugd elkaar bekampen.

Als extra attractie zal er voor deelnemers na afloop van de wedstrijden nasigoreng zijn, terwijl er diverse andere verrassingen op het programma staan, zoals pantomine, accordionisten en dansen tot 21 uur.

Het belooft een gezellig sportfestijn te worden.

El Globo foto catalogus

Willemstad. — „El Globo" heeft een nieuwe foto-catalogus het licht doen zien, dat een royale zestig pagina's telt en een duidelijk beeld geeft van wat „El Globo" op fotografisch gebied zijn clientele onder aanbieding van de befaamde service weet te presenteren.

Het is een aantrekkelijke catalogus, met een verscheidenheid aan kleinbeeld camera's, diverse lenzen voor deze precisie-apparaten, maar daarnaast worden ook de grotere formaat camera's, de Rollei's, Hasselblad, Linhof, Plaubel onder de aandacht gebracht. Voorts vinden wij een schat van donkere kamer benodigdheden, vergrotings apparaten, easels, dokaklokken, slide-projectoren van de bekendste merken, belichtingsmeters, stereo camera's — verrassend zijn de lage prijzen — flashapparaten (ook electronische), en een griezelig ruime sortering in filmcamera's, 8 en 16 mm projectoren, sound projectoren voor de amateur en de meest verwende professionele.

Als bijzonderheden mogen wij op de sensationele Duitse 6x6 reflex camera (met niet opklapbare spiegel), de volautomatische Recca, die „El Globo" binnenkort leveren kan, een moderne camera voor fl. 135.— met notabene een Steinheil Cassa f/2.8 en Prontor SVS sluiter tot 1/300 sec. Als het apparaat binnenkort leverbaar is komen wij er wat uitvoeriger op terug, maar mooi is de camera wel. Voorts levert „El Globo" de TDC tape recorder, die in Amerika zo veel opgang heeft gemaakt. Wij zouden nog meer kunnen vertellen over deze nieuwe catalogus, maar beter is het zo'n fraaie catalogus aan de kassa aan te vragen. U heeft er plezier aan. En de prijzen.... voor iedere beurs.



WEST-END:

„Arena", 19.00 en 21.00 uur

CINELANDIA:

„Alaska seas" 19.00 en 21.00 uur

ROXY:

„The great gatsby," 19.00 en 21.00 uur

Caribe

„The glas wall, 20.00 uur

Theater Suffisant:

„Tu recuerdo y yo," 20.00 uur

REX:

„The man between" 20.00 uur.

ROYAL:

„Diamond Robbery"; 20.00 uur

APOTHEKEN.

De nachtdienst wordt waargenomen in Otrabanda door Botica del Pueblo, Bredestraat 82, tel: 3718; in Punda door Botica Excelsior, Herenstraat 4, tel. 2004.

NABLO CLUBHUIS
Nablo-vergadering; 20.00 uur



Zó boeiend is nu PANORAMA

Zolang men niet over veel geld kan beschikken, moet de Nederlandse Bank er op bedacht zijn, dat er personen zijn, die de bankbiljetten willen vervalsen. Ruim 140 jaar geleden werden de eerste biljetten uitgegeven, uiteraard wordt de grootste zorg besteed aan het **drukken van dit waardepapier, doch dit mag niet verhinderen, dat vervalsingen** altijd geprobeerd worden. Panorama verhaalt voorts over het leggen van zeekabels om de trans atlantische verbindingen van de PTT te onderhouden. Spinnen zijn griezelige dieren zo op het gezicht, doch of spinnen weerprofeten zijn kan de auteur van dit Panorama artikel niet bevestigen. **We hebben zo juist de Dior-mannequins gezien, in Engeland zijn er zelfs adellijke dames, die mannequin geweest of nog zijn.** Over het algemeen kent de Engelse aristocratie n.l. verrassend **weinig vooroordelen in helden van de wetenschap" worden wij geconfronteerd met mensen, die hun leven veil hebben voor de wetenschap door als proefkonijn te dienen.**

Men moet wel grote bewondering hebben voor hun daden, waarvan duizenden profiteren. In Nederland kent men allerlei vreemdsoortige bedrijven. Een daarvan is een studio, die op bestelling allerlei geluiden levert, zoals koeien gehoest, ruisen der golven enz. Weet U dat de dierenwereld zijn eigen wetten kent en dat deze wetten worden nageleefd op een wijze, die de moderne mensheid nog met stomme verbazing zal slaan? In een aantrekkelijke artikelen serie kunnen wij in Panorama daarvan lezen. Voorts wordt een aanvang gemaakt met een feuilleton, dat — naar de eerste aflevering te beoordelen — zeer spannend belooft te worden. Naast de bekende rubrieken biedt Panorama weer voldoende welkome leesstof.

Velen niet in gelegenheid Dior-show te zien

Willemstad. — Door het prijzenswaardig initiatief van de K.L.M. en de besturen van Asiento en C.S.C. is de beroemde Dior-show niet aan Curaçao voorbijgegaan en konden velen daarvan op een der vier georganiseerde avonden genieten.

Wij werden dezer dagen echter door meerdere personen aangeklampt, die er hun teleurstelling over uitspraken niet in de gelegenheid te zijn geweest de Dior-show te gaan zien. Zij betreurden het, dat men behalve voor de leden van Asiento en C.S.C., ook niet een of meerdere avonden had georganiseerd, die voor eenieder toegankelijk waren. Op deze wijze hadden heel wat mensen, die de show zielsgraag hadden willen zien, doch nu noodgedwongen moesten thuis blijven, dit mode-feest eveneens kunnen meemaken. Hopenlijk kan bij voorkomende gelegenheden met deze gerechtvaardigde wens rekening gehouden worden.

Nablo vergadering

Willemstad. — Wij vestigen de aandacht van belanghebbenden op de hedenavond te houden Nablo-vergadering in het clubhuis (tennispark tennisstadion M. Nobo).

De vergadering vangt om 20.00 uur aan.

Het landen verboden

Willemstad. — Met de „Captain Cook" arriveerden 12 gedeporteerden uit New Sealand. Hen werd verboden aan land te gaan. Verder bracht het schip een Britse verstekeling, die doorgestuurd werd.

J.P.F.-Kerstcanasta V.d. Loos-Brul hebben de leiding

Willemstad. — De uitslagen van de gisteren in a J.P.F. club gehouden van gisteren in de J.P.F. club gehouden Kerst series canasta-drive luidden:

Dames van der Loos- de Man	13715 pt
Gebr. C. Hernandez	11915 pt
Heren van der Loos — Brul	8960 pt
„ Martis — Sambo	8700 pt
„ Isa — Kaluf	8455 pt
Stand na de 3 e avond:	
Heren van der Loos — Brul	20955 pt
„ Steinmetz - Vermeulen	20825 pt
Gebr. C. Hernandez	16075 pt
Dames Banffer — Leent	14170 pt
„ Van der Loos - de Man	14000 pt

Kerstboutenwedstrijden ten einde

Willemstad. — Gisteravond werd in Club Trianon de laatste kerstbouten serie verspeeld. Er werden nog wat geluksstoten beproefd en ook Uw verslaggever met zijn geluk op het groene laken, daartoe zorgvuldig geïnstrueerd door recherche-man Beeldstroo. Maar het geluk was ons niet gunstig.

De prijsuitreiking vindt plaats in Club Trianon op Zaterdagavond 20.30 uur. Na afloop van de prijsuitreiking is er een gezellige dans[illegible] ter bekroning van de uitstekend geslaagd te noemen D.W.S. kerstbouten-wedstrijden.

Trek in Oude Klare

Willemstad. — In een loods van de K.N.S.M. stond een lading Bols. Hieruit werd een fles gestolen. In verband hiermede is een zekere B. aangehouden. Hij heeft bekend.

Een „ouderwetse herfst” bracht vele schepen in nood

Op de binnenplaats van de Koninklijke Stallen in Den Haag went men de paarden, die bestemd zijn om de Gouden Koets en gala-rijtuigen te trekken, aan alle mogelijke geluiden, waar zij ook op straat aan bloot gesteld zullen zijn.

Zware dagen voor de redders van de Nederlandse kust ★ Spannend avontuur op de Noordzee ★ Nederlandse verpleegsters krijgen Sinterklaas-geschenk ★ Wat er bij de voorbereiding van een rit van H.M. de Koningin in de Gouden Koets komt kijken

Nederlanders staan erom bekend, dat zij zo graag en zo vaak over het weer spreken, maar wie — komende uit gewesten met warmer klimaat — de afgelopen maanden in de Lage Landen bij de Noordzee heeft doorgebracht, zal het volkomen duidelijk zijn geworden, wat daarvan de oorzaak is. Het weer in Nederland is niet alleen sterk wisselend, het heeft ook iets verraderlijks. Het belaagt en vervolgt de mens en speelt een voortdurend kat- en muis-spel met hem.

Waarom Nederlanders altijd over het weer praten

Wie niet op het weer let, wie niet in een klein hoekje van zijn gedachten, voortdurend registreert of de zon schijnt, dan wel of er regenwolken opdagen of windveren in de lucht zitten, loopt de kans op allerlei ongemakken. Hij kan, op zijn minst genomen, doornat thuis komen, om dat hij, met stralend weer van huis gaande, zijn regenjas heeft vergeten, maar hij kan ook een ziekte oplopen, omdat een plotseling opstekende Noordenwind het hem tijdens een wandeling zonder sjaal of das trof. Wie op

De week in Nederland

een verkeerd moment gras of bloemen zaait in zijn tuintje, heeft alle kans, dat hij ettelijke guldens voor niets heeft uitgegeven en de man met een openluchtbedrijf — zij het caféterras, strandstoelenverhuur-inrichting of vruchtenkwekerij — gaat failliet, als hij niet van dag tot dag de weerberichten volgt en daarnaar zijn maatregelen treft.

Najaar...... stormtij

Neem de herfst, die we hier thans achter de rug hebben. Het was, zoals men dat in de populair-metereologische gesprekken bij kapper en kruidenier pleegt uit te drukken, een „ouderwets najaar”. Vrij vertaald betekent dit, dat sinds het einde van de (toch al niet te beste) zomer de elementen met alle barbaarse, niets ontziende kracht, waarover zij beschikken, in dit lage, vlakke land aan de rand van de Noordzee hebben huis gehouden, dat zij dokters overwerktheid, bemanningen van reddingboten en „op station” liggende zeeslepers overuren en verkopers van regenkleding en waterdicht schoeisel een seizoen uit duizenden hebben bezorgd.

Tijden van guur weer wisselden af met dagen, waarin de regen zonder ophouden neer-drensde; perioden, waarin mist het verkeer tot wanhopens toe belemmerde, met stormen, die de ramen deden trillen en de mensen het gevoel gaven, dat niet Sinterklaas, maar zijn verre voorzaat, de woeste Germaanse Wodan, over de daken reed. Vooral die stormen zijn aangekomen, deze herfst! De mannen van de twee reddingmaatschappijen — de Zuid-Hollandse voor de kust van Zeeuws-Vlaanderen tot en met Hoek van Holland en die van de Noord- en Zuid-Hollandse voor het overige kustgebied — hebben dagenlang in alarmtoestand geleefd. Gelukkig zijn er ditmaal geen schepen gestrand, maar wel moesten de motorreddingboten ettelijke malen uitvaren voor schepen, die zich in volle zee in nood bevonden. Samen met de in de grote havenplaatsen gestationneerde zeeslepers en Nederlandse vaartuigen, die toevallig in de buurt waren, hebben zij vaak prachtig werk geleverd, waarvan men straks, in de twee maal jaarlijkse uitgave van de Noord-Zuid-Hollandse Reddingmaatschappij, wel weer de onopgesmukte relazen, zoals ze door de schippers in hun journaals werden geschreven, zal kunnen lezen.

Ruzie bij vliegende storm

Eén der meest spectaculaire reddingen was die van de grote, onder Panamese vlag varende Griekse vrachtboot „Falcon”, die ter hoogte van Den Helder lek sloeg. Een trawler, die van de visvangst terugkeerde, en ondanks de vliegende storm wilde trachten vóór Sint-Nicolaasavond te IJmuiden binnen te lopen, verleende de eerste hulp. Spoedig waren ook twee zeeslepers ter plaatse en in de donkere stormnacht ontspon zich toen een korte, maar typisch-Hollandse radioruzie over de vraag, wie het „recht” zou hebben de vrachtboot binnen te brengen — een ruzie, die overigens minder tragisch was, dan het lijkt, omdat de bemanning van de vrachtboot zich reeds op de trawler in veiligheid bevond. Gelukkig kwam er een regeling tot stand, de trawler stoomde met de schipbreukelingen verder en de twee sleepboten slaagden er, zij het met de allergrootste moeite, in het zinkende schip tot voor de haven van IJmuiden te brengen. Een reddingboot bleef voortdurend in de buurt van de sleep om, als de „Falcon” zou zinken, nog snel de vijf „runners” van de sleepboten, die op de Panamees waren overgezet, aan boord te nemen.

De IJmuider reddingboot „Neeltje Jacoba”, die in afgelopen maanden menigmaal moest uitvaren.

Vlak voor de pieren zag het er naar uit, of de „Falcon” geen uur meer boven water zou blijven, maar op het nippertje wist men het vaartuig in de buitenhaven van IJmuiden aan de grond te zetten, waar onmiddellijk met pompen en noodreparaties werd begonnen. Een avontuur, dat, wat spanning en getoonde nuchtere heldenmoed betreft, zelfs de sterkste verhalen van Jan de Hartog overtreft, en dat men in Nederland uit de berichten in de bladen en de radio bijna van uur tot uur kon volgen. Bezitters van een radio-toestel met visserij-band hoorden zelfs de gesprekken, die de redders onderling voerden, in hun huiskamer....

Niet bang zijn voor lawaai

Ja, het was een ouderwetse herfst, met meer wind en regen dan de meesten van ons lief was, maar dit heeft de koetsiers van de Koninklijke Stallen en de bereden marechaussee in Den Haag er geenszins van weerhouden om dag in, dag uit, door te gaan met hun voorbereidingen voor de plechtigheden bij de afkondiging van het nieuwe statuut voor het koninkrijk. Er zijn heel wat repetities en er is heel wat geduld voor nodig geweest vóór elk van de vele tientallen paarden, die de Gouden Koets van de Koningin en de Prins en de gala-rijtuigen trokken, voldoende gewend waren aan het uitbundige en veelsoortige lawaai, dat een enthousiaste menigte en een aantal militaire orkesten maakten.

De paarden in de Koninklijke stoet mochten nu eenmaal niet schichtig worden, als de kapel van de Mariniers vlak naast hen een mars inzette, of de Koninklijke Militaire kapel de trombones liet schetteren bij het passeren van het achtspan voor de Gouden Koets.

Thans meer verpleegsters?

Tot degenen, die de koniklijke stoet, als zij door de straten van Den Haag trekt, altijd bijzonder hartelijke toegejuicht hebben, behoren de in fleurig wit en blauw gestoken verpleegstertjes van de aan de route liggende ziekenhuizen. Voor haar en haar collega's in de vele andere ziekenhuizen, sanatoria en ook inrichtingen tot verpleging van geesteszieken, die Nederland rijk is, heeft Sint Nicolaas vlak voor zijn vertrek naar Spanje een prettige verrassing verbracht: een salarisverhoging, die voor leerling-verpleegsters bijna 50%, maar ook voor de andere zustertjes een flinke vermeerdering van het bedrag, dat zij maandelijks ontvangen, betekent. Vermoedelijk is de bedoeling van deze verhoging van de salariëring van verpleegkrachten tweeledig. Enerzijds krijgen deze meisjes en vrouwen thans een beloning, die meer in overeenstemming is met de belangrijkheid van het werk, dat zij verrichten en brengt men hun salariëring meer op één niveau met dan van andere groepen vrouwelijke werkkrachten.

Anderzijds hoopt men op deze wijze waarschijnlijk een groter toeloop naar het verpleegstersberoep te verkrijgen. Er bestaat in Nederland namelijk een verpleegstersnood. Percentsgewijs gaan wel evenveel meisjes in de verpleging als voor de oorlog, maar het aantal ziekenhuisbedden en ziekenhuizen is in die periode enorm gestegen, zodat men in menige inrichting — vooral in de vèr van de steden gelegen sanatoria, bijzondere ziekenhuizen en psychiatrische inrichtingen — patiënten, waar eventueel nog wel ruimte voor zou zijn, moet weigeren, omdat de verpleegskrachten ontbreken. Sommigen zoeken de oorzaak van dit onvoldoende aanbod van verpleegsters in een veranderde mentaliteit bij de vrouwelijke jeugd, die afkerig zou zijn van „dienend” werk en arbeid in ziekenhuizen te „gebonden” zou vinden. Het ligt echter voor de hand, dat ook de betrekkelijk geringe beloning, die verpleegsters, vooral in haar drie leerlingjaren, genoten, vele meisjes arbeid op een kantoor of een atelier, waar zij al vrij spoedig met een behoorlijk week- of maandloon thuis komen, deed prefereren. Hopenlijk zal de salarisverhoging, die overigens een aantal „Kruis”-verenigingen danig in financiële perikelen brengt en die waarschijnlijk ook een verhoging van de ziekenhuis-tarieven tot gevolg zal hebben, haar uitwerking op het aanbod van verpleegkrachten niet missen.

Zo zijn de vrouwen

Delft. — Een inwoonster van Delft vervoegde zich hevig ontdaan op het bureau van politie: het dochtertje van de buren had haar uitgescholden. Nauwelijks was ze uitgesproken, of de moeder van het dochtertje in kwestie verscheen met opgestoken zeilen en nauwelijks hadden de beide dames elkaar ontwaard of de opgekropte gemoederen onthaalden zich in een keur van welgekozen verwijten; ze gingen elkaar zelfs te lijf en de haarspelden — de artillerie van opgewonden vrouwen — deden hun krassend werk. De brigadier, die een vredelievend man is, keek eerst even onthutst toe, greep daarna krachtdadig in en sprak de kijvende dames vaderlijk en bestraffend toe. En zijn woorden troffen doel, want het kwam tenslotte zo ver, dat de dames, die elkaar kort te voren bijna naar het leven stonden, tezamen en in vereniging gearmd het bureau verlieten. De aangerichte schade zullen de hartsvriendinnen gezamenlijk betalen. En dochtertje, de oorzaak van alles, heeft er natuurlijk niets van begrepen.

Den Helder. — De Nederlandse torpedobootjager Hr Ms „Evertsen” is weer op de terugreis naar Nederland van de Noorse haven Bergen, waar de oorlogsbodem een Deense schoener, die tijdens de storm op de Noordzee in moeilijkheden was geraakt, heen had gesleept.

Vliegen op afbetaling

's Gravenhage. — De K.L.M. zal in samenwerking met een der grootste amerikaase bankinstellingen, te beginnen 1 Januari 1955, in het gebied van het zgn. „Greater New York” de gelegenheid open stellen tot het vliegen op afbetaling.

Credieten worden verleend van tenminste $ 60 aan personen boven 21 jaar, die in Greater New York woonachtig zijn en/of daar hun werkkring hebben. De kosten bedragen $ 3.85 per jaar voor elke 100 dollar, hetgeen neerkomst op een rente van circa 7%. In dit geval is er dus geen zgn. „down payment” of „aanbetaling” vereist.

Het voor een luchtreis verleende crediet kan in termijnen van 12, 18 of 24 termijnen worden terugbetaald.

Tom Poes en de Bommelkuur

COP. MARTEN TOONDER STUDIO'S

1989. — „Het leven roept!” sprak heer Bommel, toen zijn overdadige gezondheid onomstotelijk bewezen was. „Een kuur op zijn tijd is heel aardig, maar 'n oer-heer lacht tenslotte om zo'n overspanninkje en gaat weer in het volle leven bruisen, als je begrijpt, wat ik bedoel. Dus nu niet langer gedraald, Tom Poes!” En met veerkrachtige schreden begaf hij zich op weg naar de bewoonde wereld, vergezeld door Tom Poes en gevolg door Joost, die evenwel, als stipt bediende, het reis-apotheekje nog steeds met zich meevoerde om op alles voorbereid te zijn.

Toen zij aldus aan de voet van de Zwarte Bergen waren gekomen, werden zij gepasseerd door een glanzende dienst-auto, waarin zij verrast de ineengezakte gedaante van Burgemeester Dickerdack ontwaarden.

„Goeden dag!” mompelde de hoogwaardigheidsbekleder terneergeslagen, in het voorbijgaan. „Ik ben totaal overspannen...... vaarwel ....”

„Bespottelijk! Een zwakke natuur!' merkte heer Bommel luchtig op. Het stemde evenwel tot nadenken, dat zij even later niemand minder dan de Markies de Cantecler ontmoette, wiens sierlijke koets eveneens in de richting van de Zwarte Bergen getorst werd.

„Ondraaglijk nerveus.........” hoorde men de beproefde edelman in het voorbijgaan fluisteren. Tom Poes was enigermate verbaasd, maar een inmiddels door heer Bommel gekocht dagblad bracht de oplossing. „Belangwekkend sanatorium ontdekt!” zo las heer Ollie voor.

„Talloze overspannenen uit de betere kringen maken zich op om genezing te zoeken in de Zwarte Bergen! De originele behandelingsmethode der bergbewoners heeft reeds menige kuur tot een opmerkelijk einde geleid!”

„Zo zie je, jonge vriend!” besloot heer Bommel voldaan. „Dat is een mooi pionierswerk geweest al zeg ik het zelf. Een Bommel-kuur! Een sterk heer kuurt opbouwend, als je begrijpt, wat ik bedoel!”

Tweehonderdduizend gulden voor een Nederlandse voetballer

Nederland maakt kennis met „handel" in spelers en KNVB gaat daarbij voor

In Nederlandse voetbalkringen sloeg men tot op heden de handen van verbazing ineen, als er berichten kwamen uit Engeland of Italië over „aankoop" van voetballers voor bedragen, waarmede enkele tonnen gouds waren gemoeid. Juist zulke berichten werden omgesmeed tot wapenen in de handen van degenen, die behoud van het amateurisme predikten en met afschuw de woorden „voetbalslaven" gebruikten.

De mens went echter blijkbaar zeer snel aan veranderde en veranderende omstandigheden, want niemand slaat nu in Nederland de handen van verbazing ineen, als hij praat over Cor van der Hart en het probleem, dat deze speler vormt voor de KNVB. En toch ziet het er naar uit, dat met deze Van der Hart een openingsrecord voor Nederland wordt gevestigd voor wat betreft de uitbetaling van een transfersom.

Amateurs verdwijnen uit de top (en niet alleen bij voetbal)

Het woord transfer komt nog niet voor in de reglementen van de KNVB. Nieuwe reglementen, welke voortvloeien uit de gewijzigde constellatie van de bond, worden echter voorbereid en daarin zal de mogelijkheid voor transfer van spelers wèl worden geschapen. Uiteraard kan dat niet uitblijven, omdat er als gevolg van de fusie tussen KNVB en NBVB thans reeds in de KNVB tal van spelers zijn, die wat men zou kunnen noemen een „handgeld" hebben ontvangen van de club, waarvan zij lid zijn geworden. En het is zonneklaar, dat de clubs, die het geld betaalden, geenszins van plan zijn die spelers zonder meer af te staan aan een andere vereniging. Wie straks zo'n speler wil hebben, zal hem moeten „kopen" en er zal een situatie ontstaan precies als in Engeland, Frankrijk, Italië en België.

Zoals gezegd, op dit ogenblik kent de KNVB de transfer van spelers echter nog niet, maar toch is het hoofdbestuur van de bond de eerste, die er als het ware met de neus bovenop wordt gedrukt. Het gaat, of liever gezegd, het ging hierbij om twee spelers. Twee bijzondere spelers uiteraard, namelijk doelman Frans de Munck en spil Cor van der Hart. Die twee waren verbonden aan buitenlandse verenigingen, toen zij eenzijdig hun contracten verbraken en overgingen naar de

Nederlandse Sportbrief

niet-erkende Ned. Beroeps Voetbal Bond. Deze bond kon geen lid zijn van de FIFA en kon anderzijds dus zo ongeveer doen en laten, wat hij wilde. Zijn spelers waren ongrijpbaar, met dien verstande evenwel, dat zij door de FIFA op de zwarte lijst werden geplaatst en nooit meer in aanmerking konden komen voor clubs van wèl door deze FIFA erkende bonden.

Van de zwarte lijst

De KNVB behoort daartoe, maar één van de voorwaarden bij de besprekingen tussen de NBVB en de KNVB was, dat de KNVB zich het lot zou aantrekken van De Munck en Van der Hart en dat de KNVB dus met zijn gezag zou proberen hem van die zwarte lijst te doen schrappen. Wellicht kostte het de NBVB niet eens zoveel moeite de KNVB hiervoor te winnen, omdat De Munck en Van der Hart stellig een aanzienlijke versterking zouden betekenen voor het Nederlands Elftal.

Na de fusie tussen de twee bonden toog de KNVB dus aan het werk. Het zond een afgevaardigde naar FC Köln te Keulen, waarvan De Munck lid was geweest. Het bleek, dat zijn contract met deze vereniging weliswaar was geëindigd, maar dat Köln niet voornemens was hem zonder meer aan de KNVB af te staan. Köln had De Munck destijds een bedrag gegeven en het wenste dit terug te ontvangen. Er bleef de KNVB niets anders over dan een bedrag van 12.000 gulden neer te tellen om hem vrij te krijgen. Geld derhalve uit de bondskas en bijeengebracht nog door de amateurclubs van de KNVB! Mogen wij een alom geacht Duits sportblad geloven, dan kreeg De Munck, toen hij zonder toestemming Köln verliet, van de NBVB een bedrag van 40.000 gulden in handen. Köln zou hem destijds 20.000 gulden hebben gegeven, zodat men alleen voor De Munck, die inmiddels is opgenomen in de centrale training voor het Ned. Elftal, al in totaal een som van ongeveer 75.000 gulden op tafel heeft gelegd!

Dure voetballer

Hoe het allemaal precies in zijn werk is gegaan, weet tot op vandaag eigenlijk niemand, want nog niet zo lang geleden was er een onverkwikkelijke ruzie tussen de KNVB en de toen nog bestaande NBVB en die ruzie gold Van der Hart. Wel kwam echter vast te staan, dat Van der Hart in September van dit jaar, en nog juist voor de competitie van de NBVB zou beginnen, zijn contract met Lille hernieuwde en zijn handtekening onder dat contract zette.

Van hoe grote betekenis het spel van deze twee Nederlanders voor hun buitenlandse verenigingen wel was, moge blijken uit het feit, dat thans Köln en Lille in de Duitse en Franse competities in de onderste regionen van de ranglijsten vertoeven. Lille kan eigenlijk Van der Hart niet missen en het bestuur heeft zulks de KNVB te verstaan gegeven bij de onderhandelingen. En dat bestuur van Lille heeft zelfs meer gedaan. Het heeft de KNVB de pin op de neus gezet en een bedrag van 120.000 gulden geëist voor zijn vrijlating. En nu moge dit voor Frankrijk geen groot bedrag zijn en het moge evenzeer waar zijn, dat de waarde van Van der Hart in dat land wordt geschat op honderdduizend gulden, voor Nederland is het toch een som om van achterover te vallen. Want in Nederland kent men immers de transfer nog niet. Men heeft er nog geen ervaring mee en wat over enkele jaren mogelijk als volkomen normaal zal worden beschouwd, dat is op dit ogenblik nog abnormaal. Want de Nederlanders mogen dan gelden als kooplieden van formaat, het artikel „voetballer" is hun nog onbekend en dus ook de prijs.

Reeds speelde Fortuna twee wedstrijden in de nieuwe competitie van de KNVB, maar het moest dat doen zonder Van der Hart. Het moet hem wel zijn contractueel vastgelegde maandgeld uitkeren, maar spelen mag hij niet, zolang Lille voet bij stuk houdt en zolang de KNVB niet met een zak geld over de brug komt. De onderhandelingen zijn niet afgebroken. De KNVB peinst nog en heeft Lille al voorgesteld een bedrag van 60.000 gulden ineens plus een restant uit een wedstrijd tussen het Ned Elftal en Lille, als oefenwedstrijd te spelen in Januari. Voor dat Ned. Elftal heeft de KNVB Van der Hart zeer hard nodig en mogelijk wordt de zaak dus wel op de een of andere manier geregeld. Maar als Van der Hart in Maart tegen de Denen het Oranjeshirt mocht dragen, dan is hij de duurste speler van de Nederlandse velden en dat zal hij dan vermoedelijk wel zeer lange tijd blijven. Want niet spoedig zal er een Nederlandse vereniging zijn te vinden, die zo ongeveer twee ton kan neertellen voor één speler......

Verdwynende amateurisme

Over enkele weken reist er een Australische ruiterploeg naar Engeland, bestaande uit zes ruiters en vier paarden. Zij zullen hun intrek nemen op een boerderij en zich daar voorbereiden op de Olympische ruiterwedstrijden, welke.... achttien maanden later, in Juli 1956, te Stockholm worden gehouden. De ploeg zal nog enkele paarden kopen en men heeft in Australië voor deze gehele voorbereiding een bedrag van een kwart millioen gulden uitgetrokken....

In de algemene vergadering van de Kon. Ned. Schaatsenrijdersbond hebben bestuurderen van enige ijsverenigingen hun verontwaardiging uitgesproken over het feit, dat vorige winter vooraanstaande hardrijders voor deelneming aan de wedstrijden behalve vergoeding van reis- en verblijfkosten nog een extra vergoeding hadden geëist. Het hoofdbestuur deelde mede geen rapporten daarover te hebben ontvangen, maar het bond de verenigingen op het hart in zulke gevallen het hoofdbestuur te laten beslissen...... ..

Het amateurisme wordt zo langzamerhand wel een uiterst teer plantje, waar het de top van de sportwereld betreft. Het verblijf gedurende enkele maanden van Nederlandse hardrijders in Noorwegen wordt bekostigd uit de startgelden, welke de rijders in Scandinavië plegen te ontvangen bij de wedstrijden. Deze startgelden worden weliswaar gestort op de rekening van de KNSB en de rijders krijgen officiëel niets, maar wie daar in het hoge Noorden wel eens heeft rondgeneusd, weet wel beter. Vermoedelijk zullen die Australische ruiters volgend jaar in Europa ook wel tegen een goed startgeld deelnemen aan wedstrijden......

Officials mogen vaak het tegendeel beweren, "the man in the street" heeft reeds lang voor zichzelf uitgemaakt, dat amateurisme aan de top niet meer bestaat en niet meer kán bestaan.

En daarom begrijpen wij niet goed, wat het Nederlandse „comité ter behartiging van de belangen van het amateurvoetbal" eigenlijk precies wil. De bestuurderen zijn leden van de KNVB en zij zeggen, dat nu reeds het amateurvoetbal wordt verwaarloosd ten bate van het betaalde voetbal.

Sport in stilte

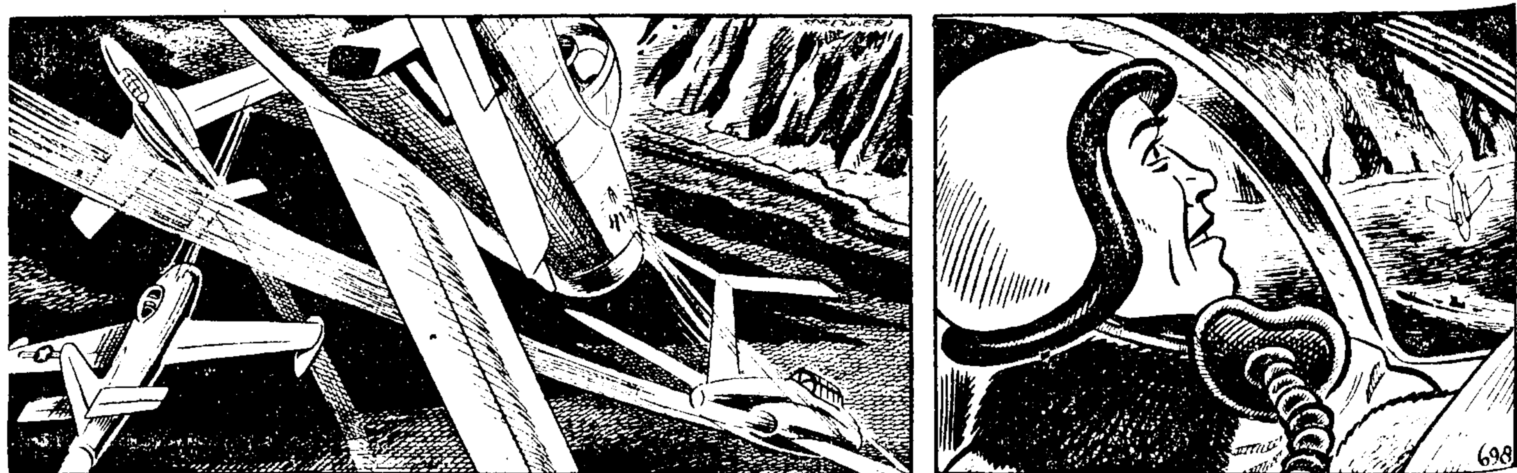
Toch hebben de bestuurderen van dat comité, die tevens bestuurderen zijn van KNVB-clubs, hun lot geheel in eigen hand. Omstreeks 1 Januari moeten zij zeggen, wat zij willen met hun club: volgend jaar worden ingedeeld in de amateurafdeling of in de afdeling betaald voetbal. Kiezen zij de eerste afdeling, dan zullen zij ook de consequenties moeten aanvaarden en een van die consequenties is onherroepelijk, dat zij uit de algemene belangstelling zullen verdwijnen. Zij zullen er zich alsdan mee moeten tevreden stellen in eigen kring en zonder applaus het amateurisme te dienen, waarvoor uiteraard op de Nederlandse velden in de lagere klassen plaats te over zal blijven. Maar zij zullen zich tevens moeten voorbereiden op telkens nieuwe teleurstellingen, omdat in het door hen gepropageerde amateurisme en in hun clubs de jonge jongens het spel zullen beginnen te beoefenen met veelal de begeerte eens een goed betaalde ster te worden. Er zijn er uiteraard velen, die zulks niet begeren en er zijn er velen, die voetballen louter en alleen voor hun genoegen. Maar dat zijn de niet-begaafden en de „veteranen" rond de dertig. Heeft niet het oude Dordtse DFC, dat midden in de branding een bolwerk bleef van het amateurisme en dat voornemens was volgend jaar in de amateurafdeling te gaan spelen, van dat voornemen moeten afzien, omdat de spelers van het eerste elftal betaling vroegen in de algemene vergadering?

Het heeft er alle schijn van, dat het nieuwe comité zichzelf een blinddoek heeft voorgebonden. De ware amateur wendt zich af van het gewoel en bedrijft zijn sport in stilte. En hij neemt er genoegen mee, dat hij de top niet haalt en dat het publiek zich niet met hem bemoeit.



Koning Boudewijn bracht een bezoek aan de Duitse voetbalsupporters, die bij Leuven het slachtoffer werden van het entsporen van een speciale trein. De koning schudt de hand van een der gewonden in het ziekenhuis hem beterschap toewensend.

Avonturen van PILOOT STORM



698. — Piloot Storm gunde zich nauwelijks tijd om zijn slachtoffer na te kijken. Reeds trok hij zijn trouwe Sprearhead weer omhoog naar de wijde hemel, waar luitenant Davis zich tot dusverre met succes de twee andere aanvallers van het lijf gehouden had. „Hou je taai, ouwe jongen. Ik kom je een handje helpen. Je doet 't geweldig', riep Arend in zijn spreekbuis. Met de stuwkracht van een steile duik achter zich, klom zijn machine binnen een minuut tot duizelingwekkende hoogte, zodat hij zich nu boven de andere toestellen bevond. Zonder aarzelen gleed hij in een rol en begon reeds op grote afstand een hunner onder vuur te nemen. Deze gaf zijn gunstige positie achter Davis in paniek prijs en trachtte te ontsnappen. Storm's boordwapens hadden hun vernietigend werk echter reeds gedaan en met een donkere rookpluim achter zich aan, schoot ook deze tegenstander naar zijn ondergang.

De piloot van de derde machine achtte toen de tijd gekomen om van zijn grotere snelheid gebruik te maken en met roekeloze vaart verdween hij zigzaggend tussen de bergtoppen van Wrangel-eiland.

Verheugende ministers richten zich tot Overzeese Rijksdelen

's-Gravenhage. — Na afloop van de plechtigheid ter bevestiging van het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden hebben de Nederlandse minister-president, dr W. Drees, de Nederlandse minister van Overzeese Rijksdelen, prof. dr W. J. A. Kernkamp, en de beide voorzitters der Regeringsraden van Suriname en de Nederlandse Antillen, de heren A. Currie en E. Jonckheer, radioredevoeringen uitgesproken, bestemd voor de bevolking van Suriname en de Nederlandse Antillen.

Dr. Drees zeide o.m., dat dit met succes bekroonde pogen waarde heeft ook voor de rest van de wereld, omdat het koloniale vraagstuk een der ernstigste problemen is, waarvoor de wereld zich in deze eeuw ziet gesteld, en Nederland, Suriname en de Nederlandse Antillen geloven, dat zij er op gelukkige wijze in geslaagd z'n de vroegere verhouding te vervangen door een, die een goede grondslag vormt voor een duurzaam samengaan in de moderne wereld. De gevonden oplossing is er een van geheel eigen aard, dit kon ook niet anders en spreekt vanzelf.

Niet alleen hulp

Prof dr. W. J. A. Kernkamp zeide in zijn toespraak o.m.: Ik wil gaarne de hoop uitspreken, dat Nederland het niet zal laten bij zijn hulp en bijstand als georganiseerde politieke gemeenschap te geven. Daarmede zijn de Nederlanders individueel en vooral de Nederlandse maatschappelijke en godsdienstige organisaties niet van hun **roeping af. Verre van dien! Ook hier** een paar voorbeelden slechts. De kerken zullen in die kleine samenleving nog in de toekomst in hoofdzaak aangewezen zijn op in Nederland opgeleide voorgangers.

De zending in Suriname en de missie in beide gebieden zullen hun zegenrijke arbeid onverkort kunnen voortzetten. Hetgeen zij op het gebied van gezondheidszorg, opvoeding van verwaarloosde jeugd en onderwijs verrichten wordt ginds dankbaar aanvaard en gewaardeerd. Instellingen, die de overzeese Rijksdelen culturele, economische en wetenschappelijke bijstand verlenen, dienen gesteund te worden door een veel grotere belangstelling van het Nederlandse volk dan tot nog toe het geval is.

Vol vertrouwen

De heer A. Currie zeide o.m.: Wat zal van de werking van het Statuut in de practijk mogen worden verwacht? Ik geloof, dat wij te dien aanzien de toekomst vol vertrouwen tegemoet mogen gaan. De vereiste elementen zijn daarvoor aanwezig.

Het voornaamste element is het onderling vertrouwen, waardoor overeenstemming nopens het Statuut in een compromis-sfeer kon worden bereikt. Onderling vertrouwen en samenwerking staan in onverbrekelijk verband met elkaar. Zolang het eerste aanwezig is, is het laatste ook verzekerd.

Het zal dus taak van elk der landen zijn om alles te doen, waardoor het onderling vertrouwen onverwakt kan worden bewaard.

Banden verjongd en versterkt

De heer Jonkheer begon zijn rede met te verklaren, dat de bevestiging van het Statuut door H. M. de Koningin een historische gebeurtenis is, die betekent, dat de Antillen een nieuw tijdperk in hun politieke evolutie ingaan, waardoor verouderde verhoudingen worden opgeheven en moderne begrippen van samengaan en samenwerking baan breken. De volken kunnen met vertrouwen en voldoening te toekomst tegemoet zien, waarin de grondbeginselen van de menselijke rechten en het zelfbeschikkingsrecht ten volle gewaarborgd zijn. Voor de Antillen is deze gebeurtenis van nog bijzondere betekenis, omdat de eeuwenoude banden met Nederland en het Huis van Oranje worden verjongd en versterkt. Het vrijwillig samengaan der drie Rijksdelen zal de wederzijdse samenwerking en waardering ten volle tot uitdrukking brengen. Voor Nederland is dit de bekroning van het ontwikkelingswerk, dat het in deze Rijksdelen heeft volbracht. Voor de wereld betekent dit, dat een nieuwe rechtsorde is ingeluid volgens moderne progressieve beginselen en gebasseerd op wederzijdse goede wil en vertrouwen.

De Antillen kunnen vol vertrouwen de toekomst tegenmoet treden, welbewust van de meerdere verantwoordelijkheid, waarmede de thans verkregen rechten gepaard gaan. Moge het Statuut bijdragen tot het heil en het welzijn van Nederland, Suriname en de Antillen en een volledige bevrediging schenken van de wensen en idealen, die in de harten van deze volkeren leven. De heer Jonckheer hield daarna een redevoering van vrijwel gelijke inhoud in de landstaal, waaruit wij nog willen aanstippen, dat hij in deze redevoering onder meer zeide, dat de huidige Regeringsraad de bepalingen van het Statuut getrouw zal nakomen de totstandkoming van het Statuut de Hij zeide verder in het papiament, dat volle steun van het volk heeft gehad, hetgeen o.a. mag blijken uit het feit, dat de Staten met algemene stemmen hun goedkeuring aan het ontwerp hebben gehecht.

Victoria Station 4.30 uur

door

Cecil Roberts

50)

Dromend sloot hij zijn ogen. Hij zag Daphne voor zijn geest op het ogenblik, toen hij zijn koffers bezig was te pakken. Zij was zijn kamer binnengekomen en had hem haar reiswekker in de hand gedrukt. „Toe, neem hem mee, Emil, misschien denk je dan nog eens aan me, als hij je 's morgens wekt," had zij gezegd. Wat had zij daar eigenlijk mee bedoeld? Want zij scheen zelf verbaasd over haar woorden en terstond was zij weggelopen.

De taxi stopte. Hij rekende af en bleef een ogenblik op het trottoir staan. Rudolf's flat bevond zich op de hoogste verdieping, hij moest een massa trappen op. Een hongerig uitziende jongen bood hem aan zijn koffers naar boven te dragen. Hij gaf hem er twee en nam zelf de derde. Toen vingen zij de klimpartij aan. Intussen werd hij een beetje ongerust, dat zijn vriend niet thuis zou zijn. Rudolf had nog niet lang geleden zijn artsexamen afgelegd en in afwachting van een betere positie assisteerde hij nu en dan in het stedelijk ziekenhuis. Waarschijnlijk zou hij hem dus toch kunnen vinden, als hij niet thuis mocht zijn.

Toen hij aanbelde, verscheen er een bejaarde vrouw. „Meneer Gerhardt?" vroeg zij glimlachend.

„Dat ben ik," zei hij vrolijk en een ogenblik later trad hij de bescheiden ingerichte woning binnen. Tita, de dashond van Rudolf, verwelkomde hem door hem te besnuffelen.

„Is meneer Steyer uit?" vroeg hij, de gezellige zitkamer binnentredend.

„Meneer Steyer is vanmorgen naar Gratz vertrokken, meneer," antwoordde de oude vrouw. „Hij moest plotseling weg. Ik ben juffrouw Toder, zijn huishoudster. Hij kreeg gisteren een brief, die hem erg opwond en hij zei me, dat hij niet op u kon wachten. Meneer heeft echter een briefje voor u achtergelaten."

Zij nam een couvert van het buffet en Emil begon verwonderd te lezen.

Beste Emil,

Welkom in Weenen. Jammer genoeg zal ik er niet zijn, om je te verwelkomen. Er is een soort wonder gebeurd. Ik heb een voorlopige aanstelling gekregen als jongste internist in het militaire hospitaal in Gratz Alles was in vierentwintig uur beslist. Over tien dagen loopt mijn proeftijd af en verhuis ik naar Gratz. Maak het je die tijd gezellig en doe alsof het je eigen huis is. Juffrouw Toder zal voor je zorgen.

Wil je een oogje op Tita houden? Ik heb er een hekel aan haar achter te laten, maar ik weet nog niet of ik een hond mee mag brengen in mijn nieuwe woning. Zend me een lettertje, als je aangekomen bent.

Je Rudi

Rudolf's adres was onder aan de brief vermeld. Emil was verheugd om zijn vriend met deze verrassing, doch hij betreurde het gemis van zijn gezelschap.

„Er is ook nog een andere brief voor u met de post gekomen, meneer," hernam juffrouw Toder, terwijl zij een tweede enveloppe uit de lade te voorschijn haalde. „En hebt u mij misschien nog nodig, meneer? 's Avonds ga ik altijd naar huis, begrijpt u?"

„Neen, volstrekt niet, juffrouw Toder, gaat u gerust," antwoordde hij vriendelijk.

„Hoe laat wilt u ontbijten? Meneer Steyer ontbeet gewoonlijk om acht uur."

„Dat komt mij ook uitstekend uit,, juffrouw," knikte Emil, met de brief in zijn hand.

„Dan ga ik maar, meneer. Ik wens u wel te rusten."

„Dank u, wel te rusten."

Juffrouw Toder verliet het vertrek en Emil streelde Tita over haar glanzende huid. „Zo, beste, nu zijn we je meester kwijt. We zullen het ons hier maar zo gezellig mogelijk maken, vind je niet?"

Tita kwispelde met haar staart en Emil brak de brief open. Hij was afkomstig van de Oostenrijkse filmmaatschappij, waarvan zijn vriend Waldstein een der directeuren was. Zijn ogen gleden vliegensvlug over het getypte schrift en eensklaps kwam het hem voor, dat zijn hart bleef stilstaan.

......en aangezien meneer Waldstein onverwacht naar Amerika moest vertrekken, kon hij u niet zelf met het resultaat van zijn bemoeiing op de hoogte stellen. Namens hem berichten wij u dus, dat het helaas niet gelukt is een verblijfvergunning in Oostenrijk voor u te verkrijgen. Volgens de inlichtingen, die de heer Waldstein werden verstrekt, is uw positie in Oostenrijk die van een toerist en bij tijdelijk verblijf wordt u dus ongemoeid gelaten. Een vergunning voor vestiging hier te lande kan u echter niet worden verstrekt. Hieruit volgt logisch, dat van de verstrekking van een werkvergunning evenmin sprake kan zijn. In verband hiermede zal het u duidelijk zijn, dat het ons onmogelijk is een contract met u te sluiten voor deze film...."

Emil staarde verwezen naar de keurig gerijde regels, die een krankzinnige kronkeldans aanvingen voor zijn oog. Heel zijn toekomst zag hij vergruizeld aan zijn voeten, alle hoopvolle verwachtingen lagen vertrapt, al zijn dromen bleken hersenschimmen te zijn. Bevend stond hij op en zakte weer in elkaar op zijn stoel — zo hulpbehoevend en hulpeloos, dat Tita instinctief naar hem toekwam en zijn hand likte. Zo bleef hij liggen — lang, heel lang, totdat een torenklok hem eindelijk tot de werkelijkheid terugbracht.

Toen hij die brief nog niet had gelezen, had hij honger gehad en zich in een roekeloze stemming voorgenomen bij Hartmann te gaan dineren, nu Rudolf er niet was. Doch thans had hij geen honger meer. Hij stond onzeker op, keek de zitkamer rond en nam zijn hoed. Toen wankelde hij de deur uit en ging de trappen af naar buiten. Hij liep werktuiglijk de straat uit en een andere in, deze weer uit en alweer een andere in. Hij liep, maar waarheen wist hij niet en evenmin zag hij de mensen, die hem passeerden.

Hij kwam aan de Burgring en strompelde onder de bomen door, tot hij aan de opera kwam. Maar de lichten en het verkeer en de vrolijke mensen verdroegen zich niet met zijn vertwijfelde stemming en dus sloeg hij de weg in, die achter de Burggarten om liep. Enige tijd later zag hij, dat hij zich voor de kanselarij op de Ballhausplatz bevond, precies onder de vensters van het vertrek, waar Dollfus, de „kleine Metternich" vermoord was.

Hij liep verder, nauwere en donkerder straten door. Toen stak hij de Schottenring over en kwam bij het stedelijk ziekenhuis, waar Rudolf werkzaam was geweest. Hier keerde hij zich om en strompelde terug — met een ruïne in zijn hart en een chaos in zijn hoofd. Hij kon niet denken, alleen maar lopen, werktuiglijk — als een slaapwandelaar, totdat hij eindelijk ergens in een smal straatje kwam.

Hij passeerde een lantaarn en stond plotseling stil. Op de muur daar voor hem staarde hem zijn eigen beeltenis aan. Het was een oud, bevuild affiche van de film „The Youth Patrol", waarin hij de rol had gespeeld van een jonge vaandrig. Daar stond hij nu met zijn knappe, gebronsde gezicht, met zijn blanke tanden, met zijn mooie uniform, mijn hemel, wat had hij daar 'n vrolijk gezicht! Emil Gerhardt in „The Youth Patrol!" het was om je krankzinnig te lachen.

De aanblik van dat knappe, vrolijke gezicht vervulde hem met een waanzinnige afkeer. Hij keek als een dwaas om zich heen en greep zijn handen in de glibberige modder van de goot. Met volle handen smakte hij de blubbed naar het affiche en bepleisterde dat zorgeloze gezicht met een vieze, vette laag.

„Hé, wat doe je daar?" vroeg een voorbijganger verbaasd. „Wat heeft die kerel je gedaan?"

Emil keerde zich om — zijn hoed was afgevallen en zijn blonde haren hingen verward in zijn ogen. „Wat ik doe?" brulde hij als een waanzinnige. „Ze lusten 'm niet meer, nergens meer, begrijp je! Ze lusten 'm niet meer, zeg ik je...."

(Wordt vervolgd)

Arubaanse Eilandsraad neemt G.K.M.-verordening aan

Voorstel tot stichting van Openbare BLO-school te Oranjestad aangenomen

Oranjestad. — De enige spreker op de Openbare Vergadering van de Eilandsraad van gistermorgen was de heer Milo Croes, die o.a. vroeg zo spoedig mogelijk een Eilandsverordening in het leven te roepen, die, ook voor particulieren, de kindertoeslag zal regelen. Toen de wnd Voorzitter, de heer Fr. de P. Wever, de openbare vergadering opende, waren aanwezig behalve het voltallige Bestuurscollege met uitzondering van de heer Mr L. C. Kwartsz, die momenteel in Nederland vertoeft ter bijwoning van de bevestiging van het Statuut, van de AVP-fractie de leden N. Laele, H. Nassy en Nisbet; van de UNA de leden Th. Figaroa en Milo Croes en van de PPA-fractie de leden Anslijn, J. Maduro en E. Finck. De heren C. A. Eman, A. Werleman, J. E. Yrausquin en Porf. Croes zijn, zoals bekend, eveneens naar Nederland. De heer E. Petrona was op Curacao in verband met een sterfgeval. De heer A. Wijngaarde (PPA) kwam later binnen. Als deskundige was in de zaal nog aanwezig het hoofd van de Openbare Gezondheidsdienst, dr G. E. van Beek.

De notulen van de vorige vergadering worden goedgekeurd en de ingekomen stukken behandeld. De brief van het Bestuurscollege dd. 23 November 1954 betreffende plaatsing van waterkoelers op de scholen werd naar de afdeling verwezen.

De brief van de voorzitter van het hoofdstembureau betreffende de voorziening in de vacature tot lid van de E.R. door de ontslagneming van de heer. D. B. Oduber en waarin de heer A.H.N. de Palm wordt benoemd, ligt ter inzage.

Er was nog een brief binnengekomen, n.l. die van bestuurders van vrachtrijtuigen ingericht voor personenvervoer, inhoudende het verzoek een commissie te benoemen inzake de verhoogde premie voor verzekering. Ook deze brief werd naar de afdeling verwezen.

De brief van de voorzitter van het hoofdstembureau betreffende voorziening in de vacature tot lid van de E.R. door de ontslagneming van de heer D. B. Oduber en waarin de heer A.H. N. de Palm wordt benoemd, ligt ter inzage.

Er was nog een brief binnengekomen, n.l. die van bestuurders van vrachtrijtuigen ingericht voor personenvervoer, inhoudende het verzoek een commissie te benoemen inzake de verhoogde premie voor verzekering. Ook deze brief werd naar de afdeling verwezen.

4e wijziging begroting 1954

Punt 3 van de agenda betrof de 4e wijziging van de begroting voor 1954. De Voorzitter noemde dit ontwerp urgent, daar het betreft de Kerstbonus aan arbeiders in Overheidsdienst. De heer Milo Croes, als enige spreker op deze vergadering, zeide zeer verheugd te zijn dat het B.C. de goede gewoonte wil voortzetten ook dit jaar de Kerstbonus aan arbeiders in dienst van de Overheid toe te kennen. Spreker had echter meer verwacht op de suppletoire begroting, n.l. de toekenning van kindertoeslag voor de arbeiders. Hoewel het B.C. wel bereid is deze toeslag te geven met ingang van 1 Januari 1955, had hij toch gaarne gezien dat ook voor 1954 deze toeslag gegeven zou worden. De heer Croes pleitte vervolgens voor een eilandsverordening waarin de kwestie van de kindertoeslag geregeld zal worden, ook voor particulieren en deze verordening op zo kort mogelijke termijn in het leven te roepen.

Tenslotte stelde spreker de vraag of het in het voornemen van het B.C. ligt ook aan de z.g. kleine ambtenaren een Kerstbonus uit te keren, zoals dit geschied is in 1953.

De Voorzitter antwoordde dat de uitkeringen zullen geschieden op dezelfde basis als in 1953, zodat zij, o.a. ook de z.g. kleine ambtenaren die in 1953 een bonus ontvingen, ook dit jaar hiervoor in aanmerking komen.

Het ontwerp werd daarop artikelsgewijze voorgelezen en in zijn geheel aangenomen.

Verordening G.K.M.

Het vierde punt, het ontwerp-eilandsverordening houdende bepalingen ter bestrijding van de gelekoorts muskiet, was daarna aan de beurt.

De heer Croes stond andermaal op en meende dat het B.C. een pluim verdient voor de snelle afwerking van dit belangrijke onderwerp. Spreker kon niet nalaten critiek uit te oefenen op de houding van het oude Staten-college en hekelde de obstructie welke door haar leden gevoerd was. Niettegenstaande hij van mening was, dat de verordening bepalingen bevat, welke practisch niet uitvoerbaar zijn, was hij echter bereid aan het ontwerp zijn steun te verlenen.

Artikelsgewijze werd het ontwerp voorgelezen en in zijn geheel aangenomen. De behandeling nam slechts anderhalve minuut in beslag. Het hoofd van de Openbare Gezondheidsdienst, dr. G. E. van Beek, behoefde geen nadere uitleg te geven. Wat de G.K.W.-verordening betreft is Aruba Curaçao een stap vooruit.

Openbare school voor B.L.O.

Het voorstel van het B.C. betreffende de stichting van een openbare school voor b.l.o. te Oranjestad vond geen bedenkingen van de Raad en werd aangenomen.

Dit was het vijfde en laatste punt van de agenda en om 9.19 uur sloot de Voorzitter de vergadering, zonder dat er met een woord over de bevestiging van het Statuut gerept was.

ANV komt met hoorspel

Oranjestad. — In een gisteravond gehouden vergadering van het A.N.V. werd het besluit genomen met een hoorspel uit te komen. Men zal binnenkort bepalen wie zullen medespelen.

Seven Seas aangekomen

Oranjestad. — Gisteren kwam met het zeilbootje „Seven Seas" de heer André ten Oever — Bouwmeester aan, die enige maanden geleden uit Nederland vertrok. Hij maakt de reis geheel alleen.

André ten Oever — Bouwmeester, de enige opvarende van de zeilboot „Seven Seas", gekiekt aan boord van het scheepje.

Jubileum bij Arubaanse D.O.W.

De heer H.D. Rodriguez viert zijn zilveren ambtsjubileum

Oranjestad. — Gistermiddag om 4 uur vond op het kantoor van D.O.W. een plechtigheid plaats ter gelegenheid van het feit, dat de heer H.D. Rodriquez de dag herdacht, waarop hij 25 jaar geleden in dienst trad van D.O.W.

Tegen deze tijd had zich het bijna voltallig personeel verzameld in het kantoor en onder de aanwezigen bevonden zich o.a. gedeputeerde Geerman en Ir. A. v.d. Berg, hoofd D.O.W.

De heer van der Berg richtte zich tot de jubilaris en constateerde dat het eerste jubileum na de plechtige bevestiging van het Statuut op dit departement plaats vond. Het was hem een genoegen, dat het een van de trouwste medewerkers betrof en van het beste soort. Het personeel had dan ook gemeend de heer Rodriquez gezamenlijk een aandenken te moeten geven, waarvan hij hoopte dat de jubilaris veel pleizier mag beleven. Vijf en twintig jaar bij de Reinigingsdienst is een hele tijd en daarvan zijn er nog 16 doorgebracht onder de heer Kemmink, die toch geen gemakkelijke baas is. Als spreker zich niet vergiste, was de heer Rodriquez gedurende 7 jaar bestuurslid van de Vereniging Suriname, zodat hij ook op sociaal terrein zijn sporen verdiend heeft. De heer v.d. Berg zei bij wijze van een grap er geen melding van te zullen maken, dat de jubilaris nog jaren sleutelbewaarder is geweest van het kerkhof. Ook het B.C. heeft de verdienste van de heer Rodriquez naar waarde weten te schatten door hem een couvert met inhoud te doen toekomen. Hij had de enveloppe wel niet opengemaakt, doch had er doorheen gekeken en zo wist hij dat deze een gratificatie inhield. De heer v.d. Berg overhandigde de enveloppe hierop aan de heer Rodriquez en het geschenk van het personeel, dat later een prachtig gouden horloge met inscriptie bleek te zijn.

De heer Rodriquez nam hierop het woord en dankte in welgekozen woorden de heren van der Berg, zijn directe-chef de heer Kemmink, de heer Schuit als wd. hoofd van het departement en o.a. de mensen van het politiekorps te San Nicolaas van wie hij gedurende de laatste 22 jaar de beste medewerking heeft mogen ondervinden. Spreker bracht in herinnering de voor hem gedenkwaardige dag van 12 December 1929, toen hij, op aanraden van de heer Spreeuw van de toenmalige militaire politie, de heer van der Heijde, sprak over werk bij D.O.W. De heer van de Heijde, destijds chef van Openbare Werken liet hem drie dagen later roepen en hij werd aangenomen.

Op zijn vraag of het een werk van blijvende aard zou zijn, werd hem gezegd dat dit van hemzelf zou afhangen. Het departement stelde een truck en 6 gevangenen tot zijn beschikking. Spreker was er trots op mede te hebben mogen werken aan de opbouw van de Reinigingsdienst, die nu vele trucks en mensen ter beschikking heeft en onder de bekwame leiding van de heer Kemmink een uitstekend functionerende dienst is geworden. De heer Rodriquez dankte tenslotte voor zijn vaste aanstelling als assistent van de heer Kemmink en het fraaie geschenk, waarvan hij inderdaad hoopt veel pleizier te zullen mogen beleven. Onder het genot van een koele dronk bleef men nog enige tijd bijeen.

Overleg Lago Directie-LEC uitgesteld

Oranjestad. — In verband met een vergadering van de Arbeidscommissie op Aruba, zal het overleg van de Lago directie met de L.E.C. niet heden plaats vinden, doch waarschijnlijk morgen of Zaterdagmorgen. Voor de Lago treedt op de heer Ch. Smith, voor de L.E.C. Maximiliano Croes.

Statuutzegel in recordtijd uitverkocht

Oranjestad. — De verkoop van de statuutpostzegel begon gistermorgen om half tien. Om 11 uur waren de zegels echter reeds uitverkocht. Wij hoorden aanbiedingen van 30 cent per stuk doen na 11 uur.

Bobo Olson behoudt wereldtitel door technische knock-out tegen Langlois

Fransman gedupeerd door bloedende oogwond

San Francisco. — Carl Bobo Olson behield de wereldtitel middengewicht boksen door een technische k.o. op de Fransman Langlois in de elfde ronde van het gevecht. De Fransman liep een lelijke oogwond op welke de scheidsrechter noopte de strijd te staken en Olson tot overwinnaar uit te roepen. Op dat moment stonden de boksers in punten vrijwel gelijk. Langlois zal vermoedelijk om een revanche partij verzoeken.

De 12000 toeschouwers die het gevecht bijwoonden staken hun mening bepaald niet onder stoelen of banken toen de beslissing van de scheidsrechter bekend werd. Het publiek joelde en floot en toonde zich zeer teleurgesteld. Langlois had gedurende de ganse partij zich schitterend geweerd en op het ogenblik dat de wedstrijd werd gestopt was er geen sprake van een overwicht van Olson. Langlois had in de zesde ronde het offensief geopend, maar Olson nam de aanval over en dreef de Fransman onder een regen van slagen in een hoek. Het was toen dat Langlois de hevig bloedende oogwond opliep, evenals een blessure aan zijn onderlip. Zijn helpers lapten hem in de pauze tussen de 6e en 7e ronde zoveel mogelijk op en in de zevende ronde ontliep de Fransman zijn tegenstander zo veel mogelijk. De wereldkampioen trachtte in de volgende ronde een beslissing te forceren, doch Langlois doorstond moedig alle aanvallen. Nadat Langlois de tiende ronde duidelijk op zijn naam had gebracht kwam in de elfde ronde het teleurstellende einde op advies overigens van de ringarts.

Langlois zeide na afloop: „Ik ben van plan terug te komen naar San Francisco en dan versla ik hem". Olson die er vermoeider uitzag dan Langlois, verklaarde dat hij getracht had zijn tegenstander door knock out te verslaan.

Dubbele aanvaring te Bullenbaai

Willemstad. — Bij het binnenvaren van Bullenbaai passeerde de Deense tanker „Sofia Maërsk" te dicht langs de beide tankers „Sao Mamede" van Portugal en „Blia" van Noorwegen. Het achterschip van de „Sofia Maërsk" botste tegen de bovengenoemde Portugese en Noorse tankers aan. De schepen werden licht beschadigd. De oorzaak van deze aanvaring moet gezocht worden in het feit dat er op het moment, dat de „Sofia Maërsk" binnenvoer, een sterke stroom stond langs de baai-ingang.

Loos alarm

Oranjestad. — Gistermiddag weerklonk brandalarm. De brand zou op Noord zijn uitgebroken. Het bleek weer eens een misselijke grap te zijn.

CURACAO

Scheepvaart Mij. „Shell-tankers N.V." opgericht

's-Gravenhage. — In Den Haag is op 14 December een scheepvaartmaatschappij opgericht onder de naam „Shell-tankers N.V." Deze nieuwe vennootschap is een dochtermaatschappij van de B.P.M. Shell-tankers N.V. zal van 1 Januari 1955 af naar buiten optreden voor alle aangelegenheden betreffende onder Nederlandse vlag varende schepen van de verschillende tot de Koninklijke/Shell Groep behorende scheepvaartmaatschappijen.

Door de Shell-tankers op deze wijze beheerde tankvloot zal per 1 Januari een sterkte hebben van 56 schepen met een totaal-tonnage van 401.755 brt of 581.832 dwt. In de komende twee jaar zal de vloot uitgebreid worden met drie tankers van 13.000 ton dwt, tweelf tankers van 18.000 ton dwt en twee tankers van 31.000 dwt. Tot directeur van Shell tankers is benoemd de heer E. H. Larive. De vennootschap is gevestigd te Den Haag en houdt kantoor te Rotterdam.

Statuten-feest

Willemstad. — Er wordt binnenkort feest gevierd en wel op 29 December de dag van de afkondiging van het Statuut. Want dan zullen de eilandsdienaren evenals de landsambtenaren en dienaren — in de gelegenheid gesteld worden de (statuut)bloempjes buiten te zetten. Waaruit de gouvernements feestviering zal bestaan is ons niet bekend.

Potige juffrouw

Willemstad. — In een bar in de Punda wilde een man zich opdringen aan een juffrouw. Deze was hier niet van gediend en duwde de man, genaamd P. van zich af. P. viel en kreeg een glasscherf van een glas in de linkerhand.

Kerrie en Catchsup

Willemstad. — De man genaamd D. wilde met P. een borreltje drinken. P. had echter geen trek en weigerde. Hierop liep D. een restaurant binnen, greep enige flesjes van een tafel en gooide hiermede in de richting van P. De flesjes kwamen tegen de muur terecht en besmeurden deze. De schade werd gedeeltelijk vergoed.

Geen discriminerende bepalingen in busverordeningen

Willemstad. — Op Dinsdag 21 dezer komt de Eilandsraad in openbare vergadering bijeen. De agenda vermeldt o.m. de vaststelling van de ontwerp-eilandsverordening tot wijziging van de Eilandsverordening inzake autobusdiensten, de ontwerp-eilandsverordening tot wijziging van de eilandsverordening inzake huur autodiensten

Het Bestuurscollege tekent hierbij aan, dat genoemde verordeningen geen enkele discriminerende bepalingen inhouden.

Voorts is er een ontwerp-raadsbesluit inzake beroep van C. F. Pedro tegen het besluit van het B.C. tot tijdelijke intrekking van zijn vergunning tot het onderhouden van een autobusdienst. In verband met hierboven geplaatste opmerking t.a.v. de discriminatie zal de Raad C. F. Pedro zijn vergunning dus weer uitreiken.

Diefstal en poging tot oplichting

Willemstad. — Bij de Edwards Henriquez Bank probeerde een 15-jarige jongeman een chèque in te wisselen. De kassier echter kreeg argwaan en belde de Recherche op. Het onderzoek bracht aan het licht, dat de jongeman een brief uit een Postbox had weggenomen. Het glazen raampje van de box was kapot. In de brief zat een chèque van *f* 200.—.

Willemstad. — Het journaal van de Mobiele Brigade en Straatdienst meldt heden, dat gisteren dertien maal assistentie is verleend, dat 16 verbalen zijn gemaakt en een waarschuwing is gepresenteerd.

GREEP UIT DE AETHER

CUROM (416.6 m.)

17.50 Kinderuitzending.
17.15 Apéritief
17.30 Gramophoonplaten
17.45 Cumpleaños Feliz
18.15 Boletin di Noticia
18.30 Nieuws
18.45 After dinner
19.00 Voor het slapen gaan
19.30 Wat de handel biedt
20.30 Philip's Happy Family
21.45 Dansmuziek
22.15 Nieuws en Sluiting.

HOYER (5.25 m)

18.00 Duitse wijsjes
18.15 Hollands kwartiertje
18.30 Antillaanse muziek
18.45 Noord amerikaanse muziek
19.00 Woensdagavond concert
19.30 Hoorspel Un amor frente al distino.
19.45 Week-end films
19.50 Met de jarigen in de lucht.
20.30 Hoorspel frente al pecado de ayer
20.45 Gevarieerd programma
22.00 Sluiting.

AVROS (19 m.)

17.00 Voor de kinderen
17.15 Advertentie
17.45 Populaire melodieën
18.00 Jazz-muziek
18.30 Voor de gedetineerden
18.45 Nieuws
19.00 Voor de jarigen
19.15 Voor de Landbouw
19.30 Wilfred de Faria zingt
19.45 Radio Volks Universiteit,
20.00 Advertenties
20.30 Gamelang-muziek
20.55 Nieuws
21.00 Sluiting.

P.C.J.

218.37 Het Metropole orkest,
19.00 Nieuws.
19.17 Kun je nog zingen zing dan mee
19.30 Sportpraatje
19.36 Uit en Thuis
19.36 Intermezzo.
19.43 Brieven van luisteraars.
19.55 De Nederlandse Speeldoos.
20.13 Persoverzicht.
20.20 Voor de West
20.51 Nieuws
20.55 Avondgebed:
20.58 Sluiting.

Emmastad

WACHTDIENSTEN

Telegram Afdeling:
Van 05.30 — 23.30 kantoor tel. 2307
23.30 — 05.30 J. J. Roos tel. 2137—2307

Personeel Afdeling:
Vanaf heden 12.00 uur t.m. Zat. 18 Dec. 12.00 uur S. H. Tiesma, tel. 4445 Troepiaalweg 19, J. D.
b. g. g. tel. 2400

Materialen Afdeling:
W. Batelaan tel. 2275

O.S.M.

Rederij:
J. G. Pruis tel. 2606

Scheepsagentschap:
Van 07.30 — 23.00 kantoor tel. 2458/2551
Van 18.00 — 19.00 en van 23.00 — 07.30 G. H. van Leeuwen tel. 2304

Dok Afdeling:
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276:
Van 1.00 — 07.30 G. Kreffer tel. 3128

THEATER ASIENTO:
„Veils of Bagdad'.
Geen kinderen beneden 16 j.

GETROUWD

Piet Meyer

en

Rosa Vos.

15 December 1954.